

ת.צ.

המבקש
(התובעת)

המשיבה
(הנתבעת)

בבית המשפט המחוזי
בתל אביב

שלומי בלקאר ת.ז. 032363640
מרחוב הר ציון 15, פתח תקווה

בעניין שבין:

ע"י ב"כ עוה"ד אסף כהן
מרחוב ויצמן 72, תל אביב 6230801
טל: 077-3305520; פקס: 03-6206318

נגד

ש. שלמה חברה לביטוח ח.פ. 513879189
מרחוב היצירה 22, קריית אריה
פתח תקווה 49516

מהות התובענה: צו עשה, כספית.
סכום התביעה האישי: 33,603 ₪.
סכום התביעה הקבוצתי: בלתי ניתן להערכה, מעל 2,500,000 ₪.

בקשה לאישור תובענה כייצוגית

בהתאם להוראות חוק תובענות ייצוגיות תשס"ו – 2006 (להלן: "חוק תובענות ייצוגיות") מתכבד המבקש להגיש בקשה לאישור תובענה כייצוגית.

כל ההדגשות אינן במקור אלא אם נאמר אחרת.

פתח דבר:

המשיבה היא חברת ביטוח שמוכרת ללקוחותיה בין השאר ביטוח לדירה הכולל כיסוי לנזקים **במבנה הדירה**. בין היתר הכיסויים הנכללים בביטוח קיים כיסוי שכותרתו "ביטוח נזקי מים ונזולים למבנה" (להלן: "כיסוי נזקי המים"), וכן כתב שירות שכותרתו "כתב שירות לטיפול בנזקי צנרת, איטום ושירותי חירום" (להלן: "כיסוי האיטום"). ואולם:

א. למרות שכיסוי נזקי המים מחייב את המשיבה לשפות את המבוטח בנזקים שנגרמו לו כתוצאה **"מהימלטות או דליפה של מים"**.

ב. ולמרות שכיסוי האיטום מחייב את המשיבה לבצע עבודות איטום שונות ומגוונות בדירה המבוטחת ובכללן **"יתיקון או חידוש האיטום הנדרש עד להפסקה מלאה של חדירת המים"**.

בפועל עמדת המשיבה היא כי הכיסוי היחיד הקיים בביטוח הינו: 'כיסוי לאיטום לקוי המצריך רובה חיצונית בלבד'. ממילא המשיבה מסרבת לבצע עבודות ו/או לשפות את המבוטחים בנזקים שנגרמו להם כתוצאה מדליפות המים ו/או לבצע עבודות איטום שונות, למעט עבודות רובה.

בכך, לא רק שהמשיבה **מפירה את ההסכם** עם מבוטחיה, אלא שבכל מקרה וגם אם תתקבל עמדת המשיבה כי כיסוי נזקי המים וכיסוי האיטום מוגבלים לעבודות רובה בלבד, מדובר **בסייג** שהמשיבה **נמנעה מלהציגו ולהדגישו** בהתאם לחובתיה על פי דין.

למצער ולבטח מדובר **בהטעיית** המשיבה את מבוטחיה אשר סברו כי רכשו ביטוח הכולל את הכיסויים האמורים אך בפועל מדובר בכיסוי מצומצם מאוד, כמעט ריק מתוכן.

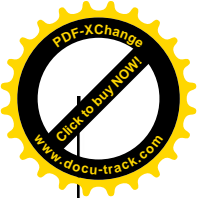
לפיכך, מוצע להגדיר את הקבוצות באופן הבא:

ג. כל מבוטחי המשיבה שהביטוח שלהם כולל הרחבה לנזקי מים, שנגרמו לנכס שביטוחו נזקים כתוצאה מדליפת או הימלטות מים, והמשיבה נמנעה מלתקן/לשפות אותם בנזקהם, למעט עבודות רובה.

ד. כל מבוטחי המשיבה שהביטוח שלהם כולל ביטוח מפני נזקי איטום ושהמשיבה נמנעה לבצע בנכס המבוטח עבודות איטום שונות או לשפות אותם בעלותן, למעט עבודות רובה חיצונית.

העובדות:

1. המבקש אורח ותושב ישראל.
2. המשיבה היא חברת ביטוח והינה חלק מקבוצת החברות הידועה בשם "שלמה" הכוללת מספר רב של עסקים וחברות ופועלת בתחומים רבים ומוכרת את מוצריה ללקוחות בכל רחבי הארץ.
3. בסמוך לחודש יולי 2016 רכש המבקש מהמשיבה ביטוח מבנה לדירה אותה רכש זמן קצר לפני כן ברחוב יוסף חיים 2/1 בשדרות (להלן: "הדירה"). עובר לרכישת הביטוח הובהר למבקש על ידי

סוכן הביטוח כי הביטוח המוצע כולל, בין היתר "הרחבות" שעניינן כיסוי מפני נזקי מים ומפני נזקים שמקורם בליקויי איטום.

4. לאחר שהמבקש נתן את הסכמתו וחתם על **טופס ההצעה לביטוח** שגם בו נזכר כיסוי המים, המבקש קיבל לידיו את "רשימת הביטוח" (להלן: "רשימת הביטוח") שבראשיתה נקבע שהיא "המהווה חלק בלתי נפרד מתנאי הפוליסה מהדורה 02/15".

5. בעמ' 1 לרשימה קיימת התייחסות ל**כיסוי נזקי המים** ונקבע:

פרק 1 - ביטוח מבנה			
מבנה			
51	.006%	850,000	
120			

נזקי מים שרברב חברה ש.כ.ל

* מוצעה ומוסכם בזה כי בהתאם לביטוח המבטוח

* השירות לעיפול בנזקי מים לחבנה ושירותי גרומ

* יתבצע על ידי "ש.כ.ל מבית שגריר מטרבות בט"ח"

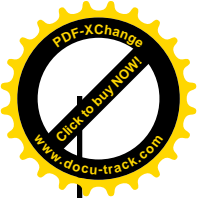
* בהתאם לכתבי השירות המצורפים לפוליסה.

6. באותו אופן, בעמ' 4 לפוליסה קיים פרק שכותרתו "פרק ב' - הרחבות הכלולות בכיסוי הבסיסי", שבו בין היתר נקבע:

פרק ב' - הרחבות הכלולות בכיסוי הבסיסי

1. ביטוח נזקי מים ונזלים למבנה

- 1.1 המלטות או דליפה של מים, נפט, סולר, שמן או כל נוזל אחר מתוך מתקני האינסטלציה וההסקה של הדירה, לרבות התבקעות או עליה על גדותיהם של דוודים וצנרת למעט:
 - 1.1.1 עלות המים
 - 1.1.2 נזקי התבלות, קרוזוויה וחלודה שנגרמו לדוודים, לצנרת ולמתקני האינסטלציה וההסקה עצמם.
 - 1.1.3 אבדן או נזק שנגרמו בעת שהדירה אינה תפוסה.
- 1.2 דרך הפיצוי בנין מקרה הביטוח לפי סעיף 1 (ביטוח נזקי מים ונזלים למבנה) בפרק זה מוגבל לתיקון הנזק ולקימומו בלבד, אך ורק על ידי גורם שיקבע על ידי המבטח כאמור בסעיף 1(דרכי הפיצוי) סעיף קטן 1.4 לפרק תנאים כלליים לכל פרקי הפוליסה - ש.כ.ל בע"מ או כל גורם אחר שייקבע על ידי המבטח. הודעה אודות הגורם כאמור או כתב השירות של הגורם כאמור יימסר בכתב למבוטח.

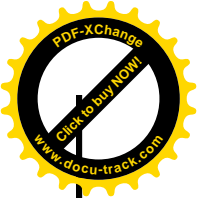
7. בנוסף, בעמ' 4 לרשימה, קיים מסמך שכותרתו **"כתב שירות לטיפול בנוזקי צנרת, איטום ושירותי חידום"** (להלן: **"כתב השירות"**). להלן החלק הרלוונטי של סעיף 3 לכתב השירות שצורף לרשימת הביטוח:

3. הרחבה לנוזקי איטום השירותים המפורטים להלן יינתנו למקבל השירות באמצעות מבצע השירות בלבד וכמפורט להלן ובלבד שטיבתם היא אחת מאלה:
- 3.1 טיפול בנוזקי רטיבות כתוצאה ממים ונוזלים אחרים שנגרמו לדירת מקבל השירות, כתוצאה מאיטום לקוי או חסר בדירה, כמפורט להלן:
- 3.1.1 רטיבות במדרגי רחצה ושירותים, איטום סביב אמבט, אגניות, כיור רחצה וכו'.
- 3.1.2 רטיבות במטבחיים, חדירת מים דרך שיש מטבח, או לתוך ארונות שירות וכו'.
- 3.1.3 בעיות איטום במרצפות הדירה המטופלות באמצעות רובה.
- 3.2 תיקון יכלול:
- 3.2.1 תיקון או חידוש האיטום הנדרש עד להפסקת מלאה של חדירת המים.
- 3.2.2 תיקון הנוזקים הנלווים למבנה ו/או לעמודות המבנה שנגרמו לדירת מקבל השירות כתוצאה מחוסר איטום או איטום לקוי.
- 3.2.3 למבצע השירות שמורה הזכות המלאה להתחילת האם לתקן את הנוזקים בפועל או לפצות את מקבל השירות בכסף בגין הנוזקים שנגרמו לו. המחירון המוסכם ישמש אומדנה לעניין גובה הפיצוי.
- 3.3 השירותים לא יכללו:
- 3.3.1 כלים סניטרים עצמם, ובכלל זה כיורים, אגניות, אמבטיות ומקלחונים וכו'.
- 3.3.2 מרצפות, קרמיקות, אריחי שיש, פלטות שיש (כולל שיש מטבח).
- 3.3.3 טיפול בבעיות איטום הנובעות מהתקנה לקויה של אמבטיה או ג'קוזי ו/או איטום מרונחים עקב שקיעה של כלים סניטרים, אריחים ו/או ארונות.

תאור הכסוי	סכום הביטוח	שטור הפרמיה	פרמיה שנמית
------------	-------------	-------------	-------------

- 3.4 הרחב זה לא יחול:
- 3.4.1 במקרה של חיסור איטום או רטיבות הנובעים מ:
- 3.4.1.1 ספיגת מי גשמים או מים כלשהם מקירות תיצוניים (מעטפת) ומקירות הדירה ובכלל זה רטיבות מחלונות ודלתות תיצוניים ועידן התיצוני של מרפסות סגורות.
- 3.4.1.2 אם הנוזק ארע בדירה כלתי תפוסה, (לצורך כתב שירות זה "דירה כלתי תפוסה" משמע: דירה הפנויה למעלה משישים ימים רציפים או שבפועל לא התגוררו בה באופן סדיר למעלה משישים ימים רציפים).
- 3.4.2 אם הנוזק אירע לפני כניסתו לתוקף של הרחב זה.
- 3.4.3 על הנוזק שאירע לתכולת הדירה כתוצאה מאיטום לקוי או חסר בדירת מקבל השירות (למעט עמודות מבנה).

8. כתב השירות המצורף לפוליסה קובע את אותם דברים בדיוק:

3. הרחבה לנוקי איטום

השירותים המפורטים להלן יינתנו למקבל השירות באמצעות מבצע השירות בלבד וכמפורט להלן ובלבד שסיבתם היא אחת מאלה:

3.1 טיפול בנוקי רטיבות כתוצאה ממים ונוזלים אחרים שנגרמו לדירת מקבל השירות, כתוצאה מאיטום לקוי או חסר בדירה, כמפורט להלן:

3.1.1 רטיבות בחדרי רחצה ושירותים, איטום סביב אמבט, אגניות, כוורי רחצה וכו'.

3.1.2 רטיבות במטבחים, חדירת מים דרך שיש מטבח, או לתוך ארונות שירות וכו'.

3.1.3 בעיות איטום במרצמות הדירה המטופלות באמצעות רובה.

3.2 התיקון יכלול:

3.2.1 תיקון או חידוש האיטום הנדרש עד להפסקת מלאה של חדירת המים.

3.2.2 תיקון הנזקים הנלווים למבנה ו/או לצמודות המבנה שנגרמו לדירת מקבל השירות כתוצאה מחוסר איטום או איטום לקוי.

3.2.3 למבצע השירות שמורה הזכות המלאה להחליט אם לתקן את הנזקים בפועל או לפצות את מקבל השירות בכסף בגין הנזקים שנגרמו לו. המחירון המוסכם ישמש אומדנה לעניין גובה הפיצוי.

3.3 השירותים לא יכללו:

3.3.1 כלים סניטריים עצמם, ובכלל זה כוורים, אגניות, אמבטיית ומקלחונים וכו'.

3.3.2 מרצמות, קרמוקות, אריחי שיש, מלטות שיש (כולל שיש מטבח).

3.3.3 טיפול בבעיות איטום הנובעות מהתקנה לקויה של אמבטיה או ג'קוזי ו/או איטום מרווחים עקב שקיעה של כלים סניטריים, אריחים, ו/או ארונות.

3.3.4 תיקון ו/או שיקום נזקים לצד ג'.

3.4 הרחב זה לא יחול:

3.4.1 במקרה של חוסר איטום או רטיבות הנובעים מ:

3.4.1.1 ספיגת מי נשמים או מים כלשהם מקירות חימוניים (מעטפת) ותקרות הדירה ובכלל זה רטיבות מחלונות ודלתות חימוניים וצידן החיצוני של מרפסות סגורות.

3.4.1.2 אם הנזק ארע בדירה בלתי תמוסה, (לצורך כתב שירות זה "דירה בלתי תמוסה" משמע: דירה הכנויה למעלה משישים ימים רצופים או שבפועל לא התגוררו בה באופן סדיר למעלה משישים ימים רצופים).

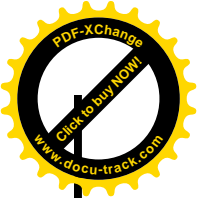
3.4.2 אם הנזק אירע לפני כניסתו של לתוקף של החב זה.

3.4.3 על הנזק שאירע לתכולת הדירה כתוצאה מאיטום לקוי או חסר בדירת מקבל השירות (למעט צמודות מבנה).

א' הצעת הביטוח, רשימת הביטוח וכתב השירות שצורף לה מצורפים כנספח א'.

ב' פוליסת הביטוח וכתב השירות שצורף לה מצורפים כנספח ב'.

9. המבקש קרא בעיון את רשימת הביטוח ואת פוליסת הביטוח ואת כתב השירות שצורף לשתיהן, ומהם הבין את מה שכל אדם סביר היה מבין: הביטוח כולל כיסוי לביצוע עבודות תיקון של נזקים שמקורם בדליפת או הימלטות מים ומפני נזקים שנגרמו כתוצאה מליקויי איטום.

10. ודוק, סעיף 1 לפרק ב' קובע כי הכיסוי הינו מפני: **"הימלטות או דליפה של מים, נפט או סולר, שמן או כל נוזל אחד מתוך מתקני האינסטלציה וההסקה של הדירה, לרבות התבקעות או עליה על גדותיהם של דוודים ולצנרת למעט"**.

11. וסעיף קטן 1.2 מפנה לסעיף 1.4 לפרק התנאים הכלליים של הפוליסה הקיים תחת הכותרת **"דרכי הפיצוי"** קובע כי: **"על אף האמור בסעיף זה לעיל יוגבל תיקון נזקי מים ונוזלים אחרים למבנה לביצוע באמצעות גורם שיקבע על ידי המבטח כמפורט בסעיף 1 בפרק ב' הרחבות הכללות בניסוי הבסיסי"**.

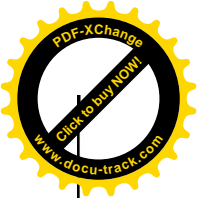
12. הנה כי כן, מן האמור לעיל עולה כי הפוליסה אותה רכש המבקש כוללת כיסוי לביצוע תיקונים ועבודות שמקורם בנזקי מים, באמצעות גורם מטעם המשיבה.

13. פשיטא שגם משני כתבי השירות (זה שצורף לרשימת הביטוח וזה שצורף לפוליסה) עולה כי הם **"מכסים"** נזקים הנובעים מ**"דטיבות בחדרי רחצה ושירותים"**, **"דטיבות במטבחים"** ובכלל זה **"חדירת מים דרך שיש מטבח"**, וכי העבודות הכלולות הינן, בין היתר: **"תיקון או חידוש האיטום הנדרש עד להפסקה מלאה של חדירת המים"**, וכך **"תיקון הנזקים הנילוויים למבנה ו/או לצמודות המבנה שנגרמו לחדירת מקבל השירות כתוצאה מחוסר איטום או איטום לקוי"**.

14. במהלך שנת 2018 הוגשה כנגד המבקש תובענה על ידי הגב' סבינה יסמקוב (עבדייב) שהינה הבעלים של הדירה מתחת לדירת המבקש (להלן: **"השכנה"**). התובענה הוגשה למפקחת על רישום המקרקעין בבאר שבע ונטען בה כי קיימות נזילות מדירת המבקש לדירת השכנה והתבקש בה לחייב את המבקש לבצע עבודות שונות בדירתו. אל כתב התביעה צורפה חוות דעת מטעם חברת **"אינפרטק"** ובה פורטו נזקים שנגרמו כתוצאה מליקויים שונים הקיימים לכאורה בצנרת ובאיטום דירת המבקש ונזקים שנגרמו לדירת השכנה כתוצאה מכך (להלן: **"חוות הדעת"**).

15. על פי חוות הדעת, בממצאי הבדיקה שנערכה **במטבח** דירת המבקש נמצא ומפורט בסעיף 1.4.10 כי קיים: **"איטום לקוי בקיר ובמפגש דופן הכיור עם משטח השיש"** ובסעיף 1.4.11 כי: **"זוהתה חדירות בארון המטבח לאחר שהוזרמו מים במפגש דופן הקיר עם משטח השיש"**. בדומה, גם ממצאי הבדיקה **בחדר הרחצה** קבעו בסעיף 1.4.13 כי: **"איטום לקוי ברצפה, בדופן הקירות הפנימיים ובמפרש עם המקלחון"**, בסעיף 1.4.24 נקבע כי: **"איטום לקוי בדופן הקיר ובמפגשי קיר רצפה"**, בסעיף 1.4.25 כי: **"איטום לקוי במפגשי קיר רצפה וברצפה"**. ובסעיף 1.4.30 נקבע כי: **"הוחדרה מצלמה לצנרת ביוב, זוהו חיבורים לא תקינים וחסמים בצינור"**.

16. ובתלק השני של חוות הדעת שכותרתו **"מסקנות והמלצות לביצוע"** נקבע כי:

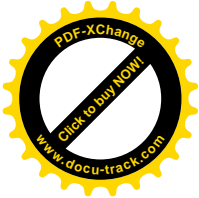
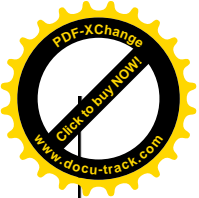

עמוד 19 מתוך 21

אינפרטה טכנולוגיות ומוקדמות בע"מ
נומק פורשה סטי 513957411

מסקנות והמלצות לביצוע		2
נקודת לחשומת לבכם: מוקדי רטיבות עלולים לחוות טכנה למבנה וכן טכנה בריאותית, על כן יש לסלקם בהחלט		
מניחה הממצאים, חסריקה הטורמית, צילום פנים צנרת ומהביקור שנערך במקום על פי מיטב מומחיותי, הבנתי וניסיוני מקור/מוקד/פגמי הרטיבות חייגם בעקבות:	מידוט הכשלים	2.1
• איטום לקוי בדופן הקיר עם משטח השיש ודופן הכיור.	מטבח דירת משפ' בלקאר	2.1.1
לאחר בדיקת החצפה ניתן לחוות בוודאות כי קיים איטום לקוי ברצפה ומפגשי קיר רצפה (ראוי לציין כי הקירות בהדר הרחצה חייגם ברובם קירות גבס)	חדר רחצה בדירת משפ' בלקאר	2.1.2
• איטום לקוי ברצפה ומפגשי קיר רצפה וללא הגורות הפרדה • איטום לקוי בסף דלת מעבר – "חיץ אטימה לקוי" • איטום לקוי בקירות הפנימיים בעיקר באזור המקלחת.	צנרת ניקוז שופכי דלוחין בדירת משפ' בלקאר	2.1.3
הוחזרה מצלמת סיב אופטי מצנרת השופכין מהאסלה ניתן לחוות חיבור שאינו תקני והסמים בצינור.	2.2	
המלצות לביצוע		
	מטבח דירת משפ' בלקאר	2.2.1
	א	ביצוע פירוק המטבח וביצוע תיקוני אטימה ברצפה ובקירות הפנימיים.
	ב	ביצוע תיקון לצנרת הניקוז המונחת ברצפה.
	חדר רחצה בדירת משפ' בלקאר	2.2.2
	א	ביצוע איטום מערכתי לאחר פירוק ופינוי חדר הרחצה על מנת ליצור מערכת איטום תקינה. ראת נספח
	דירת משפ' יסקוב	2.2.3
	א	לאחר ביצוע חתימות הנדרשים באמצעות פיקוח, ניתן יהיה לבצע שיקום בתקרה ובאזורים שנגעו בדירת משפ' יסקוב (קרי: הדר רחצה, הדר הורים וחדר שרות). כמו כן, באזורים שספגו לחות ורטיבות יש לבצע פירוק היפוי הגבס על מנת להגיע לתקרת הבטון, קילוף העובש שנספג בקירות העליונים, היטוי והחזרה למצב תקין ודאוי.
	כללי	2.2.4
	א	יש להיוועץ במומחה/מהנדס/יועץ לאיטום, אינסטלציה ושיקום נזקי מים ולצורך חוצאת מפרטי עבודה ופיקוח חיצוני עפ"י התקן וחנחלים הנהוגים בישראל.
	ב	נדרש כי העבודות יבצעו על ידי אנשי מקצוע בעלי ידע וניסיון במלאכה זו. יש צורך שאנשי המקצוע יהיו מוסמכים להחקנות ע"י רשות מוסמכת. המבצעים ינקטו את כל האמצעים הדרושים לצורך בטיחות בעבודה, לרבות בטיחות אש, חשמל. ותיתכן בגמר העבודה תעודת אחרית.

עמוד 20 מתוך 21

אינפרטק טכנולוגיות מתקדמות בע"מ
נושק מורשה סעי' 513957415

ג	בגמר ביצוע עבודות האיטום יש לבצע בדיקות הרטבה ותצפיה לפי תקן ישראלי 1476 חלק 1 ו- 2 לצורך וידוא תקינות האיטום והניקוזים.
ד	ברצו בדיקות לחץ לצנרות אספקת מים חמים וקרים, נמצאו תקינות.
ה	ראוי לציין כי משך זמן חייבוש לאחר התיקונים עלול להמשך זמן רב. אי לכך ובהתאם לזאת, ייתכנו קילופים וכתמים ע"ג הקירות/תקרות בזמן זה.
2.2.5	החמלצות לביצוע נערכו על פי דוח הממצאים בלבד, ואינן ערוכה מוחלטת לתצלוח. במהלך ביצוע העבודות יונכן שיתגלו ליקויים נוספים (פגמים נסתרים) שתיתקנו יידרש. יחיה צורך בביצוע עבודות נוספות כגון שיקום המבנה (ריצוף, טיח, צבע וכ"ו) בהתאם לקביעת בעלי המקצוע שיבצעו את העבודות. הממצאים בתווית דעתי נכונים לאותו חיס בו ברצפה הבדיקה.

חוות דעת זו אשר נמסרה וחוכנה ע"י חברת אינפרטק שייכת לה בלבד. האמור בתווית חרעת נכתב ע"י חברת אינפרטק או מי מטעמה ואין לעשות בו שימוש חיצוני אחר. הזכרות לבריחה /או לאמור בתווית חרעת שמור לחברת אינפרטק טכנולוגיות מתקדמות בע"מ בלבד.

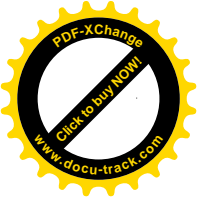
ט.ל.ח.

17. ודוק, בהמשך לכך (במסגרת הליך נוסף שנקטה השכנה כנגד המבקש שאליו נתייחס בהמשך) נמסר למבקש גם אומדן עלויות התיקון שנערך על ידי חברת אינפרטק, ממנו עולה כי עלות העבודות בלבד ובדירת המבקש בלבד הינה בסך של כ- 45,000 ₪.

ג' כתב התביעה שהוגש לכבוד המפקחת (ללא נספחיו) מצורף כנספח ג'.

ד' חוות הדעת של אינפרטק בצירוף אומדן העלויות מצורפת כנספח ד'.

18. לאחר קבלת כתב התביעה, המבקש פנה למשיבה והמשיבה הגישה בשמו ובעבורו כתב הגנה במסגרתו הכחישה את טענות השכנה (באמצעות עו"ד ארז דיין שמינתה). ממילא המשיבה לא

אחזה בדעה וממילא גם לא טענה כי הפוליסה ו/או כתב השירות אינם מכסים את נסיבות המקרה.

ה' כתב ההגנה (ללא נספחיו) מצורף כנספח ה'.

19. ביום 29.4.19 התקיים דיון בפני כבוד המפקחת. או אז להפתעתו של המבקש, למרות שהמשיבה כבר הגישה כתב הגנה לאחר שכל הנתונים היו בידיה עוד מראשית ההליך ובפרט חוות הדעת של אינפרטק, הודיע ב"כ המשיבה (שכזכור הוא גם ב"כ המבקש) כי המשיבה חוזרת בה מאחריותה ומתנערת מהמבקש.

20. בהא לישנא:

"יש לנו בעיה שבעצם זה לא מה שהמפקחת דנה בו, זה היחסים בינינו לבין המבוטח, ההרחבה כן כוללת נזקי איטום אבל לא בהתאם לחוות הדעת של אינפרטק שאומרת פירוק הריצוף ואיטום מחדש זה לא מכוסה בפוליסה. בעצם יצרתי קשר עם האחראי בשכל, עם האחראי בחברת הביטוח, אני אנסה לאסוף סכום כסף על מנת שהמבוטח יוכל לעשות את העבודה, אך התיקון שבפוליסה היא רק רובה. היועצת המשפטית התעקשה שהפוליסה כוללת רק תיקון על ידי רובה. אני באופן אישי חושב שיש לעשות עבודה כוללת, רק שאני מטעם חברת הביטוח."

21. ודוק, בהמשך לדברים אלה "הוסכם" בין הצדדים כי ינתן פסק דין לפיו המבקש יבצע את העבודות בדירתו בעצמו ובהתאם לחוות הדעת של אינפרטק.

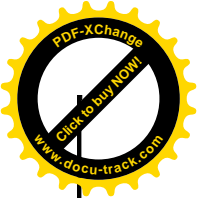
ו' פרוטוקול הדיון ופסק הדין מיום 29.4.19 כנספח ו'.

22. ביום 27.5.19 פנה המבקש למשיבה וביקש כי המשיבה תבצע את העבודות בדירתו בהתאם לחוות הדעת ובהתאם לחובתה על פי הביטוח וכתב השירות שרכש.

ז' מכתבו של המבקש מיום 27.5.19 מצורף כנספח ז'.

23. בחלוף **חודשים על גבי חודשים** שבמהלכם המבקש שב והתקשר ו/או כתב למשיבה וביקש כי תתייחס לפנייתו, המשיבה לא עשתה כן והתעלמה ממנו לגמרי.

24. במאמר מוסגר נוסף, כי בין לבין בחודש אוקטובר 2019, הגישה השכנה **תובענה נוספת** כנגד המבקש לבית משפט השלום בקריית גת ובמסגרתה דרשה שהמבקש ישפה אותה בנוקים שנגרמו לה כתוצאה מהליקויים בדירתו, בסך כולל של 70,480 ₪ (שלה צורף אומדן העלויות, לרבות העבודות בדירת המבקש – חלק מנספח ד' לעיל).

25. לפיכך, ביום 3.11.19 פנה המבקש אל המשיבה וביקש כי תייצגו בתביעה נוספת זו. לאחר פנייה נוספת מצדו, ביום 5.12.19 השיבה המשיבה כי: **"יצא לטיפול משפטי לעו"ד מטעמנו – עו"ד ארז דיין."**

ח' מכתב המשיבה מיום 5.12.19 מצורף כנספח ח'.

26. לא נרחיב בעניין תביעה נוספת שכן היא לא רלוונטית להליך דנן. החשוב הוא כי לאחר אין ספור פניות במשך חודשים ארוכים, טלפוניות ובכתב, של המבקש אל המשיבה בבקשה כי תשיב לפנייתו הראשונה בעניין נזקי דירתו, רק ביום 11.12.19, קרי: **7 חודשים ממועד פנייתו**, השיבה המשיבה למבקש.

27. אלא שהמשיבה שוב חזרה בה מדבריה, התנערה מהמבקש ודחתה את **2 תביעותיו – הן לגבי נזקי דירתו והן לגבי נזקי דירת השכנה** - כדלקמן:

"אסף שלום,

אנו מתנצלים מראש על האיחור בתגובתינו.

לאחר בדיקה חוזרת של תיק התביעה הרני להודיעך כי **על מרשך החובה לתקן את נזקי האיטום בעצמו** כפי שהוא חויב בבית המשפט אצל המפקח על המקרקעין בחתאם להחלטה מיום 29.04.19.

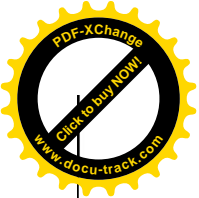
במעמד אותו פסק דין גם הוסבר למרשך על ידי עו"ד ארז דין אשר טיפל בתיק וייצג את מרשך שחברת הביטוח לא מכסה נזקי איטום שתיקונם מצריך את כל העבודות כפי שפורטו בדוח של **אינפרטק טכנולוגיות מתקדמות בע"מ**.

עוד הוסבר כי כתב השירות שבפוליסה מעניק **כיסוי לאיטום לקוי המצריך רובה חיצונית בלבד**. זאת ועוד **היא לא מכסה תיקון או שיקום נזקי איטום בדירת צד ג' או נכס אחר**.

לאור הנ"ל אנו לא רואים מקום לפיצוי כלשהו למרשך. ודוחים את דרישתו.

לאחרונה גם הוגשה תביעה משפטית בשלום בה נתבע מרשך שלומי בלקאר על ידי צד ג' סבינה יסמקוב (תא"מ 19-10-43601 שלום קרית גת). היות ואנו לא נותנים כיסוי לנזקי המבוטח ולנזקי צד ג' כפי שהוסבר לעיל עליו להתגונן בתיק זה בעצמו עם עו"ד מטעמו.

יום טוב"

ט' מכתב המשיבה מיום 11.12.19 בצירוף חלק קטן מפניות המבקש לקבלת תשובה מצורף כנספח ט'.

28. מכאן הבקשה.

התובענה ראויה לידון כייצוגית :

התובענה נסמכת על פרט 1-2 שבתוספת :

29. סעיף 3 (א) לחוק תובענות ייצוגיות קובע, כי ניתן להגיש תובענה ייצוגית בהתאם לפרטים המנויים בתוספת השנייה לחוק. פרט אחד עניינו בתביעה כנגד "עוסק". אין ספק כי המשיבה היא עוסק והמבקש לקוח. על כן, תנאי זה מתקיים. בנוסף, פרט 2 כולל תביעה כנגד מבטח ולפיכך גם תנאי זה מתקיים.

עילת תביעה אישית :

30. סעיף 4 (א) לחוק תובענות ייצוגיות קובע שאדם שיש לו עילת תביעה אישית רשאי להגיש תובענה ייצוגית. ביד המבקש מספר עילות תביעה כמפורט להלן.

הפרת הסכס :

31. הפוליסה פשוטה וברורה.

32. לעניין כיסוי נזקי המים : כאמור, קיימת בפוליסה הרחבה שכותרתה "ביטוח נזקי מים ונזלים למבנה" לפיה הכיסוי הינו מפני "הימלטות או דליפה של מים, נפט או סולר, שמן או כל נוזל אחד מתוך מתקני האינסטלציה וההסקה של הדירה, לרבות התבקעות או עליה על גדותיהם של דוודים ולצנרת למעט:"

33. פשיטא שלא יכולה להיות מחלוקת כי הפוליסה מכסה נזקים ועבודות שמקורם בדליפת או הימלטות מים, כמפורט בחוות הדעת מטעם אינפרטק.

34. אמנם, סעיף 3.1.3 לשני כתבי השירות קובע כי קיים כיסוי גם ל: "צעיות איטום במרצפות הדירה המטופלות באמצעות רובה", אלא שלא מדובר בסייג אלא בדיוק ההיפך: מדובר בכיסוי נוסף.

35. ועוד: סעיף זה כלל לא יכול להיות רלוונטי לכיסוי נזקי המים הקיים בפוליסה ובוודאי שלא יכול לסייג או להגבילו, שכן הוא קיים רק בכתב השירות.

36. מה עוד שכתב השירות הוא במהותו "הרחבה" אותה רכש המבקש לנוקי איטום אשר ברור שלא יכולה להגביל את ההרחבה לכיסוי נוקי המים הקיימת בפוליסה. או במילים אחרות: לא ניתן להעלות על הדעת כי בכך שהמבקש בחר להוסיף ולרכוש את הכיסויים בכתב השירות, הוא בעצם צמצם והגביל את כיסוי נוקי המים שהוקנה לו מלכתחילה בפוליסה.

37. ועוד: גם ברור שהמבקש ציפה והאמין כי הכיסוי שרכש הינו רחב וכולל את כל העבודות הדרושות, ובוודאי שלא ציפה או האמין שהם מוגבלות לעבודות רובה בלבד, שמלכתחילה הן פשוטות וזולות יחסית וממילא הגבלה שכזו מרוקנת את הכיסוי כמעט לגמרי מתוכן.

38. לעניין כיסוי האיטום: על פי נוסחם הברור של כתבי השירות, הן זה שצורף לרשימת הביטוח והן זה שמצורף לפוליסה (נספחים א' – ב' לעיל), שניהם קובעים כי הכיסוי כולל נוקים הנובעים מ: "דטיבות בחזרי רחצה ושירותים", "דטיבות במטבחים" ובכלל זה "חזירת מים דרך שיש מטבח".

39. כן נקבע כי התיקון יכול, בין היתר: "תיקון או חידוש האיטום הנדרש עד להפסקה מלאה של חזירת המים", וכן: "תיקון הנוקים הנילווים למבנה ו/או לצמודות המבנה שנגרמו לחזרת מקבל השירות כתוצאה מחוסר איטום או איטום לקוי".

40. על כן, גם פשיטא שעל פי הוראות כתבי השירות על המשיבה לבצע את כל העבודות הדרושות על מנת להביא לתיקון הנוקים והפסקת הרטיבות בחדר הרחצה ובמטבח דירת המבקש, כמפורט בחוות דעת אינפרטק.

41. לא רק שכך כתוב במפורש, אלא שגם בהקשר זה נאמר: ברור שהמבקש ציפה והאמין כי הכיסוי שרכש הינו רחב וכולל את כל העבודות הדרושות, ובוודאי שלא ציפה או האמין שהם מוגבלות לעבודות רובה בלבד, שמלכתחילה הן פשוטות וזולות יחסית וממילא הגבלה שכזו מרוקנת את הכיסוי כמעט לגמרי מתוכן.

42. פרשנותה "המצמצמת" של המשיבה את שני הכיסויים אינה עולה בקנה אחד עם כוונתם הסובייקטיבית של הצדדים, לבטח לא של המבקש:

"מבין מגוון המשמעויות הלשוניות שהחזרה יכול לשאת, יש לבחור באותה משמעות לשונית המגשימה את תכלית החזרה (ראו ע"א 832/81 רלפו (ישראל) בע"מ נ' נורוויץ יוניון פייר אנשורנס סוסייטי לימיטד [1], בעמ' 45; בג"ץ 846/93 ברק נ' בית-הדין הארצי לעבודה, ירושלים ואח' (להלן – עניין ברק [2]), בעמ' 10). תכלית החזרה נקבעת על-פי כוונתם המשותפת של הצדדים. אלה האינטרסים, המטרות והיעדים המשותפים אשר הצדדים

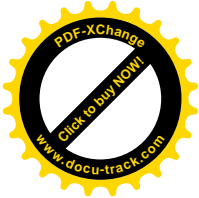
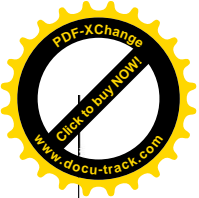

ביקשו, מבחינתם שלהם, להגשים באמצעות החוזה. זהו "אומד דעתם"
סעיף 25(א) לחוק החוזים (חלק כללי), תשל"ג-1973 (להלן – חוק החוזים)). זו התכלית הסובייקטיבית של החוזה (ראו ע"א 4869/96 מליין בע"מ נ' The Harper Group ואח' [3]). עמדתי עליה באחת הפרשות בצייני: **"התכלית של החוזה מורכבת, בראש ובראשונה, מהתכלית (הכוונה) הסובייקטיבית המשותפת לשני הצדדים... זוהי אותה 'כוונה אמיתית'... של כל צד לחוזה, הידועה לצד האחר, ואשר על יסודה נכרת החוזה"** (עניין ברק [2], בעמ' 10).

רע"א 1185/97 יורשי ומנהלי עיזבון המנוחה מילגרם הינדה ז"ל נ' מרכז משען [25 עמ'], נב (4) 145 (פורסם בנבו, 06.09.1998)

43. זו גם בוודאי שאינה תכליתם **האובייקטיבית** של הפוליסה וכתבי השירות:

"והכללית המונחת ביסודה. היא משקפת עקרונות של **סבירות והיגיון. היא פרי ההיגיון הכלכלי, העסקי והמסחרי.** עמדתי עליה באחת הפרשות בצייני: "תכלית אובייקטיבית זו עניינה התכלית הטיפוסית המתחשבת באינטרסים המקובלים על **צדדים הוגנים ליחס החוזי.** היא נלמדת מסוג ההסכם ומהטיפוס שאליו הוא שייך. היא נגזרת מהגיונו" (ע"א 779/89 שלו נ' סלע חברה לבטוח בע"מ (להלן – עניין שלו [5]), בעמ' 228). התכלית הסובייקטיבית היא התכלית הריאלית המשותפת שהייתה בפועל לצדדים לחוזה. לעומתה, התכלית האובייקטיבית הינה התכלית ההיפותטית שהייתה לצדדים, אילו פעלו כאנשים **סבירים והוגנים.** על-כן יש להתחשב בקביעת התכלית האובייקטיבית **בסוג העיסקה נושא החוזה ובמהותה** (ראו ע"א 552/85 אגסי נ' ח.ל.ן. חברה ישראלית לעיבוד נתונים בע"מ ואח' (להלן – עניין אגסי [6]), בעמ' 254). כן יש להתחשב במטרות הטיפוסיות של צדדים לחוזה בתחום זה. יש להביא בחשבון אינטרסים המקובלים על צדדים הוגנים ליחס החוזי. בחוזה מסחרי תהא זו אותה תכלית מסחרית **המגשימה את ההיגיון הכלכלי-מסחרי המונח ביסוד החוזה, תוך התחשבות במה שאנשי עסקים הוגנים היו עושים בנסיבות העניין** (ראו ע"א 492/62 "שחף" חברה לספנות נמלים בע"מ נ' אליאנס חברה לביטוח בע"מ ואח' [7], בעמ' 1901;

עניין אגסי [6], בעמ' 245). בקביעתה של תכלית זו משמש "שכל ישר של אנשי עסק סבירים והגונים" (השופט חשין בע"א 5795/90 סקלי נ' דורען בע"מ ואח' [8], בעמ' 819). התכלית האובייקטיבית מושפעת אף מעקרון תום-הלב. עיקרון זה מעצב את נורמות ההתנהגות של צדדים הוגנים וסבירים (ראו עניין אפרופים [4], בעמ' 313).

רע"א 1185/97 יורשי ומנהלי עיזבון המנוחה מילגרומ הינדה ז"ל נ' מרכז משען [25 עמ'], נב (4) 145 (פורסם בנבו, 06.09.1998)

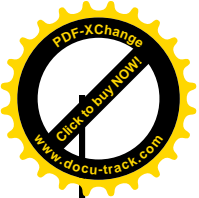
44. כל זאת מכוח קל וחומר בו מדובר בחוזים אחידים, שאז ישנה עדיפות לתכליתו האובייקטיבית על פני הסובייקטיבית:

"ראשית, תכליתו של החוזה האחיד היא בעיקרה תכלית אובייקטיבית. אף שיש לחוזה האחיד גם תכלית סובייקטיבית – "אומד דעתם של הצדדים" (סעיף 25(א) לחוק החוזים) – זו לרוב קשה להוכחה. רק במקרים מועטים ניתן לחשוף את כוונתם המשותפת של שני הצדדים. במרכז תכליתו של החוזה האחיד עומדת התכלית האובייקטיבית"

רע"א 1185/97 יורשי ומנהלי עיזבון המנוחה מילגרומ הינדה ז"ל נ' מרכז משען [25 עמ'], נב (4) 145 (פורסם בנבו, 06.09.1998)

45. ומכוח בן בנו של קל וחומר היות ומדובר בחוזים צרכניים מובהקים, שבמהותם מגלמים חוסר שיוויון בין הצדדים, כך שבפרשנותם יש ליתן בכורה לערכי השיטה:

"ודוק, שלוש התכליות הללו רלוונטיות במידה מסוימת בכל סוג של חוזה, ואולם חשיבותן היחסית משתנה בהתאם לסוג החוזה בו עסקינן: בחוזה הפרטי, הגשמת רצון הצדדים במועד הכריתה היא התכלית לה ראוי להקנות מעמד של בכורה, מאחר שמדובר בצדדים רציונליים המצויים במישור שווה, ואולם יכולתם להשתמש בשפה החוזית מוגבלת בשל היכרותם החלקית עם רזי דיני הפרשנות החוזיים; בחוזה הצרכני, כיבוד ערכי השיטה היא התכלית המקבלת מעמד מרכזי, וזאת בשל חוסר השוויון הקיים בין

**הצדדים, המעורר חשש לניצול לרעה של כללי הפרשנות החוזיים על ידי
הצד החזק (העוסק) נגד הצד החלש (האדם הפרטי);**

ע"א 7649/18 **ביני בנישים עפר ופיתוח בע"מ נ' רכבת ישראל בע"מ** פורסם
בנבו, 20.11.2019)

46. ודוק, גם דוקטרינת "הצפיית הסבירה" של המבוטח מביאה לאותה מסקנה:

"ראוי להזכיר בהקשר זה את הדוקטרינה בדבר הציפיות הסבירות של המבוטח, אשר התפתחה בארה"ב, ועל-פיה יש לפרש חוזי ביטוח באופן שיגשים את ציפיותיו הסבירות של המבוטח, וזאת אף במקרים בהם לשון הפוליסה סותרת מפורשות ציפיות אלו (ראו ברק, פרשנות החוזה לעיל, עמ' 644; R.E. Keeton, "Insurance Law Rights at Variance with Provisions" 83 Harv. L. Rev. 961, 966 (1970); M.A. Clarke The Law of Insurance Contracts (2nd. ed., 1994), p. 348). טעמי עמדה זו נשענים בעיקרם על אורכה וסיבוכה של הפוליסה, המובילים את המבוטח, פעמים רבות, להימנע מלעיין בה כלל; על התפיסה שדוקטרינה זו תתמרץ את המבטח ליידע את המבוטח טוב יותר אודות גבולות הפוליסה; על העובדה שפעמים רבות נכנסת הפוליסה לתוקף בטרם הגיעה לידי המבוטח; ועל שיקולים הקשורים בהגינות ובצדק חלוקתי (ראו ש' ולר "על התערבות בתוכנם של חוזי ביטוח באמצעות 'פרשנות', עלי משפט ג (תשס"ג) 247, 268).

ע"א 11081/02 **דולב חברה לביטוח בע"מ נ' סיגלית קדוש**, סב(2) 573 (2007)

47. ולבסוף, גם אם יאמר כי ניתן לפרש את ההוראות באופן כזה שהן מגבילים את הכיסויים לעבודות רובה (ובכל הכבוד לא ניתן) והיות וניתן לפרשן גם ככאלה שאינן מגבילות רק לעבודת מסוג זה, שאז יש להפעיל את **הכלל הפרשני "נגד המנסח"**, קל וחומר מקום בו עסקינן בחוזה ביטוח:

"פוליסת ביטוח יש לפרש כנגד המבטח, אשר הוא מנסחה של הפוליסה. פוליסת הביטוח, ככל חוזה, יש לתת לה פירוש לפי כוונת הצדדים, וכשיש ספק לגבי המובן של הוראותיה של פוליסת ביטוח שהוכנה על-ידי החברה - יש לתת לה **פירוש לטובת המבטח** (ע"א 192/61[7]). כך גם נאמר לעניין

זה בע"א 212/71 [8], בעמ' 541: "העקרון של פרוש מסמך נגד המנסח' חייב לקבל בהצעות ביטוח משנה- תוקף"

ע"א 188/84 "צור" חברה לביטוח בע"מ נ' ברוך חדד מ(3) 001 (1986)

48. על כן, היות ועל פי סעיף 1 לחוק חוזה הביטוח, תשמ"א-1981 (להלן: "חוק חוזה הביטוח"), פוליסת ביטוח הינה חוזה לכל דבר ועניין והיות וגם לא יכולה להיות מחלוקת כי כתבי השירות הינם חוזה לכל דבר ועניין, ממילא בסירובה של המשיבה למלא אחר הוראות הפוליסה וכתב השירות, היא מפירה את ההסכם עם המבוטחים.

49. יוער בהקשר זה והרבה למעלה מן הצורך, שכן המשיבה אינה מתכחשת **לעצם חובתה** לקיים את ההתחייבות הנזכרות בכתבי השירות, כי בהתאם לסעיף 3 לסעיף 40 לחוק הפיקוח על שירותים פיננסיים (ביטוח) תשמ"א 1981, ביום 21.12.15 הנפיקה המפקחת על הביטוח חוזר שעניינו "הנהגות כתבי שירות ואופן שיווקם" (להלן: "חוזר כתבי השירות") במסגרתו קבעה בסעיף 3 כי: "חברת הביטוח תהיה אחראית על השירות הניתן במסגרת כתב שירות". לאמור: גם על פי עמדת המפקחת המשיבה אחראית לקיומן של ההתחייבויות הנזכרות בכתב השירות.

" חוזר כתבי השירות מצורף כנספח י".

אי ציון סייג במפורש ובמובלט :

50. סעיף 3 לחוק חוזה הביטוח קובע :

"תנאי או סייג לחבות המבטח או להיקפה יפורטו בפוליסה בסמוך לנושא שהם נוגעים לו, או יצויינו בה בהבלטה מיוחדת; תנאי או סייג שלא נתקיימה בהם הוראה זו, אין המבטח זכאי להסתמך עליהם".

51. בנוסף, בתקנות הפיקוח על עסקי ביטוח (צורת הפוליסה ותנאיה), התש"ם-1980, עמד מתקין התקנות על הצורך בהבלטת תנאים ומגבלות, וכך נקבע בתקנה 2:

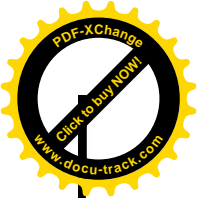
"בפוליסה יצויינו לפחות כל אלה :

[...]

(3) הסיכון המבטח וגבולות האחריות של המבטח ;

(4) תנאים וסייגים לחבות המבטח או להיקפה ;

"[...]

52. ובתקנה 3 נקבע:

"סייג לחבות המבטח או להיקף הכיסוי יפורטו בפוליסה בסמוך לנושא שהם נוגעים לו או יובלטו במיוחד על ידי שימוש באותיות שונות או בצבע שונה."

53. הנה כי כן, על פי הוראות הדין, סייג לחבות בביטוח יש לפרט סמוך לנושא שהם נוגעים לו ובאופן מובלט ברור.

54. ועוד: ביום 15.7.15 פורסם חוזר מטעם המפקחת על הביטוח שכותרתו **"צירוף לביטוח"**. בסעיף 9 שכותרתו **"מסירת מידע רלוונטי לאחר כריית חוזה ביטוח"**, נקבע בסעיף 79 כי דף פרטי הביטוח יכול **"התניית והחרגות פרטניות לכיסוי הביטוחי, הייחודיות למבוטח"**.

יא' חוזר "צירוף לביטוח" מצורף כנספח יא'.

55. זו אף זו, כאמור לעיל, ביום 21.12.15 הנפיקה המפקחת על הביטוח את חוזר כתבי השירות. בסעיף 2 (ב) לחוזר זה נקבע במפורש כי: **"חריגים בכתב שירות יצוינו באופן בולט וברור"**.

56. **קרי: הן על פי הוראות הדין והן על פי חוזרי המפקחת חובה על המשיבה לגלות סייגים לכיסוי באופן בולט וברור.**

57. ומן הכלל אל הפרט.

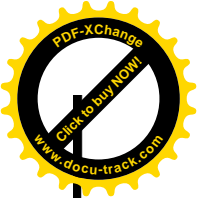
58. **לעניין כיסוי נזקי המים: לשיטת המשיבה, למרות שפוליסה כוללת כיסוי נזקים משמקורם ב - "הימלטות או דליפה של מים, נפט או סולר, שמן או כל נוזל אחד מתוך מתקני האינסטלציה וההסקה של הדירה, לרבות התבקעות או עליה על גדותיהם של דוודים ולצנרת למעט"**

59. בפועל הכיסוי מסוייג לעבודות רובה בלבד.

60. אלא שהפכו והפכו בפוליסה ולא תמצאו בה כל סייג כאמור. ודוק. לא רק שההתייחסות לעבודות הרובה נזכרת אך בכתב השירות אלא שכלל לא מדובר בסייג.

61. יתירה מכך: גם אם יאמר שמדובר בסייג לכיסוי נזקי המים, עדיין המשיבה לא יצאה ידי חובתה על פי הדין שכן, היה עליה לציין הסייג: **"בסמוך לנושא שהם נוגעים לו"**. קרי: בסמוך לכיסוי נזקי המים.

62. **אלא שבעוד שסעיפים 1.2 – 1.1.1 לפרק ב' לפוליסה מונים ומצמצמים את הכיסוי לנזקי המים ובעוד שגם סעיף 3 לפוליסה שכותרתו הינו **"סייגים לחבות המבוטח"** מונה סייגים רבים ומגוונים נוספים, אין שום זכר לכך כי הכיסוי מוגבל לעבודות רובה בלבד.**

63. לעניין כיסוי האיטום: לשיטת המשיבה, למרות שנרשם בכתבי השירות כי הכיסוי כולל 'תיקון או חידוש האיטום הנדרש עד להפסקה מלאה של חזירת המים', בפועל כיסוי זה אינו כולל את כל העבודות הדרושות אלא מוגבל עבודות רובה.

64. מעיון בשני כתבי השירות ו/או ברשימת הביטוח ו/או בפוליסת הביטוח עולה כי אין בהם שום הגבלה ו/או סייג, בטח שלא באופן בולט או מובלט, המצמצם את הכיסוי לפני העבודות יכללו: תיקון או חידוש האיטום הנדרש עד להפסקה מלאה של חזירת המים."

65. גם בהקשר זה אין לסייג שום עיגון בפוליסה או בכתבי השירות.

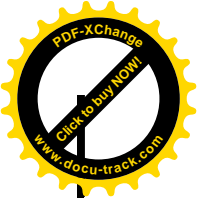
66. משכך, יש לדחות כל ניסיון מצד המשיבה להתבסס על סייג שלמעשה כלל אינו קיים – לא בהקשרו של כיסוי נזקי המים ולא בהקשרו של כיסוי האיטום.

67. אף כי הדברים עולים בבירור מלשון הטקסטים, הרי שהם נכונים מכוח קל וחומר מקום בו עסקינן בחוזה אחיד:

"תניות פטור המגבילות את הכיסוי הביטוחי צריכות להיבחן, בין היתר, על רקע תפיסה של ביקורת שיפוטית על חוזה אחיד אשר יש בו, בשים לב למכלול תנאי החוזה ולנסיבות אחרות משום קיפוח המבוטחים או משום יתרון בלתי הוגן למבטח העלול להביא לידי קיפוח המבוטחים (סעיף 3 לחוק החוזים האחידים, התשמ"ג-1982; ע"א 5468/91 כלל חברה לביטוח נ' פול שקית בע"מ, פד"י מח(1) 470, 479; פרשת קסטנבאום, עמ' 527; ע"א 39/71 צור נ' זוסונג, פד"י כו(1) 190; פרידמן לעיל, עמ' 88-89). התנאי הוא מקפח אם יש בו הגנה על אינטרס של המבטח מעבר למקובל, כראוי בסוג התקשרות העומד לדיון. אין הוא מקפח, אם הוא נועד לשמור על האינטרס הלגיטימי הסביר של המבטח. היותו של חוזה ביטוח החובה בעל מאפיינים של חוזה אחיד תורם אף הוא למימד התכליתי של פרשנות התנייה החוזית העומדת לדיון בפנינו, ובאימוץ האופציה המקיימת את הכיסוי הביטוחי לגבי המורשה, והעדפתה על-פני האופציה השוללת כיסוי זה".

ע"א 11081/02 דולב חברה לביטוח בע"מ נ' סיגלית קדוש, סב(2) 573 (2007)

68. ומכוח בנו של קל וחומר מקום בו עסקינן בסייג לכיסויים, שאז מן הדין להפעיל את הפרשנות כנגד המנסח, ביתר שאת ובמשנה תוקף:

"הכלל של פרשנות נגד הנסח מקבל משנה תוקף מקום בו מדובר בתניות

פטור או בחריגים לכיסוי, הואיל והוראות אלה מוספות לחוזה הביטוח על מנת לשלול אחריות לנזקים, אשר לולא כן היו מכוסים על-ידי הפוליסה. מסיבה זו קובע חוק חוזה הביטוח את החובה להבליט תנאי או סייג לחבות המבטח (סעיף 3 לחוק). מאותה סיבה מחובתו של המבטח, המנסח את הפוליסה, להגדיר את החריגים לכיסוי בצורה המדוייקת ביותר, על מנת שיוסק דבר היעדרו של הכיסוי הביטוחי". כדבריו של Ivamy (בעמ' 264-263), המובאים בע"א 188/84 ("צור" חברה לביטוח בע"מ נ' חדד, פד"מ(3)

ע"א 11081/02 **דולב חברה לביטוח בע"מ נ' סיגלית קדוש**, סב(2) 573 (2007)

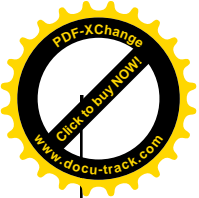
69. למותר לציין, שהמשיבה גם לא העמידה את המבקש על קיומו של סייג נטען זה, לא בכתב ולא בעל פה, וממילא גם לא קיימה את חובת הוידוא הרובצת לפתחה:

"ודוק, **הוראת סעיף 3 חלה ביחס לחבות המבטח** – ואין נפקא מינה אם מנגד עומד המבוטח או המוטב שכבר הודעו לו זכויותיו על פי הפוליסה; ובהוראת סעיף 5 מוזכר המוטב מפורשות כנמען של העתקי הפוליסה. בעניין ישר נאמר: "חברה מבטחת המסייגת את גבולות חבותה. פועלת בכך באופן לגיטימי, אולם היא גם נוטלת על עצמה, יחד עם זאת, **אחריות אקטיבית בדמות חובת הגילוי והוידוא. חברת הביטוח חייבת להסב את תשומת לבו של המבוטח לתנאי הפוליסה בצורה שתהא מובנת וברורה לו, ולוודא את ערנותו לכך שתקופה חל רק בהתקיים אותם תנאים**" (הנשיא שמגר, בעמ' 771)".

רע"א 4897/07 **הראל חברה לביטוח בע"מ נ' צבי בן עדי** (פורסם בנבו, 09.03.2008)

70. לפיכך, אין לאפשר למשיבה להסתמך על הסייג הנטען.

71. ועוד: כאמור, בהימנעותה להבליט את הסייג הנטען, המשיבה גם הפרה את הוראות חוזרי המפקחת לעיל ובכך ביצעה עוולה מסוג של "הפרת תובה חקוקה".

72. סעיף 63 לפקודת הניקין [נוסח חדש] קובע כי:

"מפר חובה חקוקה הוא מי שאינו מקיים חובה המוטלת עליו על פי כל חיקוק - למעט פקודה זו - והחיקוק, לפי פירושו הנכון, נועד לטובתו או להגנתו של אדם אחר, וההפרה גרמה לאותו אדם נזק מסוגו או מטבעו של הנזק שאליו נתכוון החיקוק; אולם אין האדם האחר זכאי בשל ההפרה לתרופה המפורשת בפקודה זו, אם החיקוק, לפי פירושו הנכון, התכוון להוציא תרופה זו.

לענין סעיף זה רואים חיקוק כאילו נעשה לטובתו או להגנתו של פלוני, אם לפי פירושו הנכון הוא נועד לטובתו או להגנתו של אותו פלוני או לטובתם או להגנתם של בני-אדם בכלל או של בני-אדם מסוג או הגדר שעמם נמנה אותו פלוני".

73. פקודת הפרשנות (נוסח חדש) מגדירה את המונח "**חיקוק**" כדלקמן:

"חיקוק" – כל חוק וכל תקנה בין שניתנו לפני תחילת תקפה של פקודה זו ובין שניתנו לאחריה; אולם מקום שהמלה "חיקוק" באה בפקודה או בתקנה שניתנו לפני תחילת תקפה של פקודה זו, תהא משמעותה כמשמעות שהיתה נודעת לה אלמלא פקודה זו;

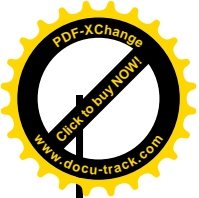
74. בהמשך לכך מגדירה הפקודה את המונח "**תקנה**":

"תקנה" – תקנה, כלל, חוק עזר, מנשר, אכרזה, צו, הוראה, הודעה, מודעה, או מסמך אחר, שניתנו מאת כל רשות בארץ ישראל או בישראל, בין לפני תחילת תקפה של פקודה זו ובין לאחריה, מכוח חוק, או מכוח אקט של הפרלמנט הבריטי או מכוח דבר-המלך-במועצה, לרבות צו, הוראה, הודעה, מודעה או מסמך אחר שניתנו על יסוד תקנה, כלל או חוק עזר כאמור; אולם מקום שהמלה "תקנה" באה בחיקוק שניתן לפני תחילת תקפה של פקודה זו, תהא משמעותה כמשמעות שהיתה נודעת לה אלמלא פקודה זו;

75. החוזרים הם "**תקנה**" ולפיכך "**חיקוק**", בהיותם "**צו, הוראה, הודעה, מודעה, או מסמך אחר, שניתנו מאת כל רשות בארץ ישראל או בישראל**".

76. כך גם על פי ההלכה הפסוקה, מעמדם של חוזרי הפיקוח על הביטוח הינו כהוראת דין (רע"א הפניקס הישראלי חברה לביטוח בע"מ נ' חביב אסולין (פורסם בנבו), רע"א 9402/05 פלל חברה לביטוח בע"מ נ' מדינת ישראל-המפקח על הביטוח (פורסם בנבו).

77. כל יסודות העוולה כפי שהותוו בפסיקה מתקיימים בדנן:

א. אי קיום חובה על פי חיקוק: המשיבה הפירה את הוראות החוזרים שאינם חלק מפקודת הנוזיקין.

ב. החובה התקוקה נועדה לטובת/הגנת הנפגע: כפי שעולה מהחוזרים, מטרתם להתוות את הדרך לשיווק והצגת המידע הרלוונטי למבוטחים וממילא "להגן" עליהם מפני התקשרות בחוזה ביטוח שאינו עולה בקנה אחד עם ציפיותיהם והבנתם.

ג. הנזק הוא מהסוג אליו התכוון החיקוק: מטרת החוזרים למנוע מצב בו המבוטח סבור כי רכש ביטוח רחב, אך בפועל הכיסוי הקיים מצומצם ומסוייג.

ד. הנזק נובע מהפרת החובה התקוקה: כתוצאה מהפרת החוזרים נגרמים למבוטחים נזקים בדמות הסכומים שאותם עליהם לשלם מכיסם בקרות מקרה הביטוח.

הטעייה והפרת חובת הגילוי:

78. סעיף 55 לחוק הפיקוח על שירותים פיננסיים (ביטוח), תשמ"א-1981 (להלן: "חוק הפיקוח") קובע כי:

איסור תיאור מטעה

55. מבטח או סוכן ביטוח לא יתאר תיאור מטעה עסקת ביטוח המוצגת לפני לקוח פלוני ולא יכלול תיאור מטעה בפרסום לציבור.

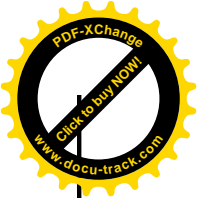
(ב) לענין זה, "תיאור מטעה" - תיאור הניתן בעל פה, בכתב או בדפוס, שיש בו כדי להטעות בענין מהותי בעסקה; בלי לגרוע מכלליות האמור יראו עניינים אלה כמהותיים בעסקה:

- (1) שם המבטח או הסוכן, ותקו, הצטיינותו, המוניטין שלו, מצבו הכספי והיקף עסקיו;
- (2) מהותה של עסקת הביטוח, היקף הכיסוי הביטוחי, הסייגים לו והתנאים המוקדמים לקיומו;

(3) משך תקופת הביטוח והאפשרויות שבידי המבוטח או המבטח להפסיקה;

(4) דמי הביטוח ותשלומים אחרים שעל המבוטח לשלם, לרבות דמי הביטוח המקסימליים המותרים על פי דין ושיעור הריבית על האשראי שניתן לתשלום, לפי חישוב שנתי;

(5) דמי הביטוח בהשוואה לדמי הביטוח הרגילים או המקובלים או שנדרשו בעבר, לגבי אותו מבטח ולגבי מבטחים אחרים;

(6) התאמת תנאי הפוליסה לתנאים שנקבעו או שאושרו על פי דין או לתנאים שנקבעו בדוגמה שצויינה;

(7) חוות דעת שנתן אדם לגבי העסקה או לגבי המבטח.

79. בדומה, סעיף 2 (א) לחוק הגנת הצרכן תשמ"א – 1981 (להלן: "חוק הגנת הצרכן") קובע:

2. (א) לא יעשה עוסק דבר – במעשה או במחדל, בכתב או בעל פה או בכל דרך אחרת לרבות לאחר מועד ההתקשרות בעסקה – העלול להטעות צרכן בכל ענין מהותי בעסקה (להלן – הטעיה);

70. קודם כל, קיומה של חובת גילוי מוגברת בהקשרה של מבטחת הינה מן המפורסמות:

"...נהוג לראות את חוזה הביטוח כמחייב חובת גילוי מוגברת (fidei uberrimae) – "לא רק שנדרש מן הצדדים שיפעלו בגילוי לב יותר מסוגי חוזים אחרים, אלא גם מקפידים אתם בכל הנוגע לדיוק ולדיוקנות בניסוח הדברים וכמובן גם בכיבודם" ... אין צריך להכביר מלים על הרציונל לכך, שהוא דבר הלמד מעניינו ומן השכל הישר: אדם שם מבטחו הכלכלי המעשי לעת צורך או חלילה לעת משבר, ועל כן כדי שיופטר הגורם המבטח על התמונה להיות, כאמור חדה..."

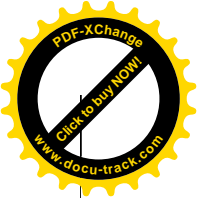
רע"א 4897/07 הראל חברה לביטוח בע"מ נ' צבי בן עדי [פורסם בנבו] (ניתן ביום 09/03/2008):

70. כל התנאים שהותוו בפסיקה לקיומה של הטעייה מתקיימים בדנן.

80. מצג מטעה: מעיון בפוליסה ובכתבי השירות עולה כי בשום מקום לא נרשם בהם ולמצער בטח שלא ניתן להבין מהם שהם כוללים רק עבודות רובה. נהפוך הוא: מובן מהם כי הכיסוי כולל את כל הנזקים והעבודות הדרושות, לרבות עבודות רובה.

81. נזק: המבקש וכלל המבוטחים רכשו ביטוח וכתב שירות שסברו שמכסה נזקי מים ואיטום לרכושם. ממילא ככל שהם נדרשים לשלם מכיסם סכומי כסף בגין נזקים אלה, נגרם להם נזק בסכומים ששילמו.

82. יתירה מכך: היות וההטעייה מלכתחילה מציגה את עסקת הביטוח באופן "חיובי" יותר מאשר היא באמת והיות הדבר משפיע, באופן מובנה, על מחירו של הביטוח ומעלה אותו ביחס למחירו ללא הטעייה, הרי שההפרש שבין שני המחירים הינו הנזק שנגרם למבוטח:

"כהשלמה לקביעות הנ"ל, ומבלי לטעות מסמרות בדבר, אני מוצא לנכון להפנות כאן גם לדברים הבאים, מתוך מאמרים של פרוקצ'יה וקלמנט, המאירים פן נוסף של הנזק הממוני הנובע מקיומה של "הטעיה צרכנית" במקרה קרוב לזה שבענייננו (המתקיים, לגישתם, אף ללא הסתמכות של הצרכנים על מצג-השווא) שעשויים להצדיק פיצוי חלקי בגין המחיר. וכך הם כותבים: "...מצגי-שווא בתחום הצרכני מיועדים להציג את העסקה באור חיובי יותר מנקודת-מבטו של הצרכן מכפי שהיא בפועל. המציג מבקש להגדיל את הביקוש למוצר, ולכך נלווית בדרך-כלל גם עלייה במחירו. עליית המחיר הינה "נזק" שנגרם לצרכן באופן סיבתי עקב המצג. נזק זה נגרם לא רק לצרכנים שהסתמכו, אלא לצרכנים כולם: גם צרכן שהחלטתו לרכוש לא נבעה ממצג-השווא, ועל-כן הוא לא הסתמך עליו, סבל בכל-זאת נזק אם שילם בעבורו מחיר העולה על זה שהיה משלם אלמלא המצג; ובאופן דומה, גם צרכן שלא נחשף כלל למצג, ולכן לא הסתמך על האמור בו, סבל נזק אם שילם בגינו מחיר גבוה יותר". (שם, בעמ' 10).

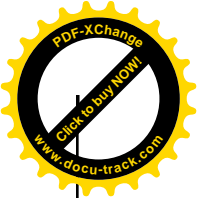
ע"א 8037/06 שי ברזילי נ' פרינר (הדס 1987) בע"מ (פורסם בנבו, 04.09.2014)

וראו:

"חלק אחר מחברי הקבוצה ניזוקו באופן קל יותר, שכן היו רוכשים את מכשירי המשיבה, ועושים בהם שימוש, גם אם הייתה המשיבה נמנעת מפרסום מטעה, ומיידעת את הלקוחות כי המכשיר מביא להפחתת שיער לצמיתות בלבד. ואולם, אותם לקוחות היו כפי הנראה משלמים מחיר נמוך יותר עבור המוצר, מאחר שהתועלות המיוחסות לו היו פחותות" (ראו יובל פרוקצ'יה ואלון קלמנט "הסתמכות, קשר סיבתי ונזק בתובענה ייצוגית בגין הטעיה צרכנית" עיוני משפט לז 7 (תשע"ז); ת"צ (מרכז) 13190-03-13 סבח נ' סודות המזרח, [פורסם בנבו] פסקאות 36-41 (החלטה המאשרת ניהול תובענה כייצוגית ניתנה ב- 9.3.2017) (להלן: "עניין סבח").

ת"צ (מחוזי מרכז) 20933-01-14 בת שבע פילו נ' הום סקינוביישנס בע"מ (פורסם בנבו, 20.11.2017).

83. כך או כך, בכל מקרה בשלב הדיוני המקדמי דנו, על המבקש להראות כי לכאורה נגרם לו נזק וכימותו ואופן חישובו יעשו רק בשלב בירור התובענה גופה:

"בהתייחס לדרישת המבקשים להשבת מלוא הסכום אבקש להפנות לדבריו של כב' השופט בנימיני בפרשת מולטילוק. באותה הפרשה קבע בית המשפט שחרף ההטעיה שנפלה בפרסומים, המוצר שנרכש לא היה משולל כל ערך וממילא אין לפסוק כפיצוי את מלוא סכומו: "אשר לשאלת הנזק, הרי שלטענת המבקש הנזק שנגרם לו הינו מלוא הסכום ששילם עבור המנעול (350 ₪), והפיצוי המבוקש הוא כמעין השבה [...] אכן, מנעול האינטראקטיב איננו נטול ערך כליל. [...] לפיכך, נזקו של המבקש איננו כגובה עלות האינטראקטיב, אלא נמוך מכך. **בשלב זה של אישור התובענה כייצוגית אינני נדרש לקבוע מהו גובהו המדויק של הנזק שנגרם למבקש, כמו גם ליתר חברי הקבוצה, וכיצד יש לחשבו.** די בכך שהמבקש הוכיח לכאורה כי נגרם לו נזק בר-פיצוי. המשיבה הציבה בפרסומיה את ההגנה מפני שיכפול לא-חוקי כחלק חשוב בהגנה שמעניק המנעול נשוא התביעה. לכן גם צריך להניח שלפחות חלק משמעותי מן הצרכנים, וכך גם המבקש על-פי עדותו, רכשו את המנעול בשל תכונה ייחודית זו. **ההנחה היא שמנעול אשר מעניק לרוכשו הגנה פחותה מזו שהובטח לו, שווה פחות כסף. [...] השאלה כיצד לכמת את הנזק, ואיך ניתן להוכיח את שיעורו, תתברר בתביעה עצמה**". בש"א (מחוזי תל אביב-יפו) 5989/06 אילן ג'אן נ' אלטמן רוקחות טבעית (1993) בע"מ (פורסם בנבו, 07.09.2010).

84. וכדברי בית המשפט הנכבד בפרשת פילו לעיל:

"כמובהר, את הקשיים הכרוכים באיתור כל אחת מהקבוצות הללו, ופסיקת סעד הולם לטובת חבריה, יש להותיר לשלב בירור התובענה לגופה".

ת"צ (מחוזי מרכז) 20933-01-14 **בת שבע פילו נ' הום סקינוביישנס בע"מ** (פורסם בנבו, 20.11.2017)

85. **קשר סיבתי והסתמכות**: אין ולא יכולה להיות מחלוקת כי המבקש וכלל מבוטחי המשיבה סומכים ידם על הפוליסה וכתבי השירות.

86. לעניין ההסתמכות "הקבוצתית": קודם כל היות ועסקינן בהפרת חובת גילוי שבדין (לפחות בכל הקשור לסייגים הנטענים), קיומו של הקשר הסיבתי מובן וברור, כדבריו של המלומד סיני דויטש דיני הגנת הצרכן כרך ב: **הדין המהותי** עמ' 182 (2012):

"לעומת זאת, כאשר מוטלת חובת גילוי על העוסק, על הבנקאי או על המבטח, וחובה זו לא מולאה, אישור עילת ההטעיה בתובענות ייצוגיות הוא פשוט בהרבה. הצרכן

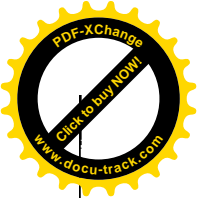
מניח שהעוסק גילה לו את מה שהחוק מחייבו לגלות, ואם לאו, הרי שנגרם לו נזק בגין אי הגילוי. הקשר הסיבתי בין הטעיה לבין הנזק גם הוא קל להוכחה, שכן צרכן מסתמך על כך שהעוסק או הבנקאי יגלו לו מה שהחוק מחייבם לגלות"

87. ועוד: בדנא 5712/01 יוסף ברזני נ' בזק, חברה ישראלית לתקשורת בע"מ, נז (6) 385 (פורסם בנבו, 11.08.2003), קבע בית המשפט הנכבד שניתן לאמץ דרישת הסתמכות מרוככת, באופן שניתן להתגבר על קשיים בהוכחת ההסתמכות הקבוצתית על דרך הגמשת כלל הראיות או על דרך פיצוי לטובת הציבור:

"בתרגום הדברים ובהחלתם על ענייננו: לו הייתה לברזני עילת תביעה אישית, ובית- המשפט היה מכיר בו כזכאי להגיש תובענה ייצוגית, ולו הכיר בית-המשפט בתובענה הייצוגית לגופה, כי-אז היה בית-המשפט רשאי לקבוע דרכים ראיות כנראה לו לדרכי הוכחתו של יסוד הקשר הסיבתי בין הפרסום המטעה לבין הנזק שנגרם לכל אחד מבני הקבוצה, לרבות לגבי הנזק שנגרם לכל אחד מהם. וכלשון תקנה 9(א) הנזכרת: "...שכל חבר הקבוצה יוכיח את זכותו לסעד המבוקש באמצעות תצהיר, שבו יפרט את הנזק שנגרם לו". כך בתצהיר, וכהנחיית תקנה 9(ג) – גם בדרך אחרת שתיראה לבית-המשפט."

88. במרוצת הזמן חל ריכוך של ההלכה שנקבעה בפרשת ברזני לעיל, בהתאם לעמדתו של כבוד השופט חשין, ונקבע כי ניתן לבסס את העילה גם על הסתמכות "עקיפה" על מצג. כך למשל, בבשי"א (ת"א) 5989/06 אילן ג'אן נ' אלטמן רוקחות טבעית (1993) בע"מ (פורסם בנבו, 07.09.2010), נקבע כי די בהפצת חומר פרסומי מטעה על מנת לקיים את דרישת ההסתמכות והקשר הסיבתי, וכי אין צורך בהוכחת חשיפת כל אחד ואחד מתברי הקבוצה לדבר:

"שלישית, באיסור ההטעיה הצרכני הדגיש המחוקק כי המדובר בפרסום ה"עלול להטעות", זאת אף אם התקיימה שרשרת עובדתית שהפרסום בראשיתה והצרכן הניזוק באחריתה. כך נקבע בדנ"א ברזני: "... נוסף ונאמר כי קשר סיבתי (עובדתי ומשפטי) הנדרש מהוראות סעיף 2(א) לחוק, אינו משמיע מאליו, לדעתי, הסתמכות מפורשת וישירה של צרכן על מצג שהציג עוסק. זאת, שלא כהוראות חוק אחרות, ובהן הוראת סעיף 56 לפקודת הנזיקין, שלפיהן נדרש מפורשות קשר סיבתי של הסתמכות. אפשר שצרכן לא יסתמך באורח ישיר על מצג של עוסק, ובכל-זאת יתקיים קשר סיבתי נדרש, דהיינו כי מצגו של העוסק היה (כלשונו של סעיף 64 לפקודת הנזיקין) "הסיבה או אחת הסיבות לנזק". כך הוא למשל במקום שניתן

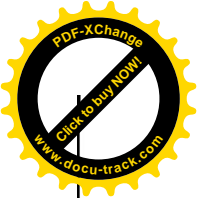
להוכיח כי פרסום שפרסם עוסק – פרסום העלול להטעות צרכן בעניין מהותי – הניע שרשרת עובדתית שבסופה נגרם לצרכן נזק. דוגמה: פרסום פלוני הטעה את פלוני, וניתן להצביע על קשר סיבתי בקירבה ראויה בין אותו פלוני לבין צרכן שנגרם לו נזק. לשון אחר: בהקשר ענייננו ראוי לפרש את מושג ההסתמכות בפרישה רחבה, ככולל לא אך הסתמכות ישירה בלבד ... פרסום העלול להטעות צרכן מגבש עולה כהוראת סעיף 2(א) שלחוק. וכשמתיקיים קשר סיבתי ראוי בין אותו פרסום לבין נזק שנגרם לצרכן – יהא זה קשר סיבתי ישיר על דרך של הסתמכות או קשר סיבתי עקיף על דרך של שרשרת סיבתית ראויה מן הפרסום ועד לצרכן – יהא אותו צרכן זכאי לפיצוי. לשון אחר: על הצרכן התובע להראות כי הפרסום המטעה הניע שרשרת אירועים שבסופה הגיעה אליו וגרמה לו נזק" (דנ"א ברזני, פסקאות 39-40 לפסק דינו של כב' השופט חשין, ההדגשות נוספו).

89. פסיקה זו אושרה על ידי בית המשפט העליון הנכבד אשר דחה את הערעור, לאחר שהיה ער לסוגיית ההסתמכות וקבע כי מדובר בעניין הנוגע לכימות הנזק, ולפיכך יתברר במסגרת התובענה גופה:

"כמו כן סבורים אנו כי הדיון בטענות המשיב מתאים להתברר בדרך של תובענה ייצוגית. אכן, כפי שטוענות המבקשות בבקשת רשות הערעור, לא ניתן להתעלם ממספר קשיים העשויים להתעורר במסגרת הדיון בתובענה הייצוגית במקרה דנא. כוונתנו בעיקר לסוגיית כימות הנזק שנגרם לחברי הקבוצה ולשאלת ההסתמכות על הפרסום המטעה. ואולם, בית המשפט המחוזי היה ער לסוגיות אלה במסגרת הדיון בבקשת האישור. כך, לעניין הנזק ציין בית המשפט המחוזי כי נוכח העובדה שהתוסף הקל על תסמיני הכאב של המשיב, הרי שהוא וצרכנים דומים לו נהנו ממנו במידה מסוימת. לפיכך, קבע בית המשפט כי הנזק שנגרם הינו בגובה חלק מהסכום ששולם"

רעא 7540/10 אלטמן רוקחות טבעית (1993) בע"מ נ' אילן ג'אן (פורסם בנבו, 11.12.2011).

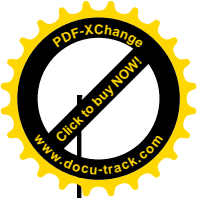
90. גם בתי"צ (מתוזי י-ם) 21074-04-14 יונתן ברנד נ' אל-על נתיבי אויר לישראל בע"מ (פורסם בנבו, 23.03.2016) התייחס בית המשפט הנכבד לעניין זה וקבע במפורש:

"מאז נפסקה הלכת ברזני האמורה, חוקק חוק תובענות ייצוגיות, ופסיקת בית המשפט העליון לאחר חקיקתו ביארה כי הכלים שניתנו בחוק תובענות ייצוגיות להוכחת הזכאות לסעד תשלום פיצוי כספי, משליכים על דרך בחינתו של יסוד הקשר הסיבתי בתובענה ייצוגית (ע"א 10262/05 אביב שירותים משפטיים בע"מ נ' בנק הפועלים בע"מ, ההנהלה הראשית (פורסם במאגרים [פורסם בנבו]; 11.12.08)). בנוסף, כפי שנקבע בעניין ע"א 10085/08 תנובה מרכז שיתופי נ' עזבון המנוח תופיק רבי ז"ל (פורסם במאגרים [פורסם בנבו]; 4.12.11), במקרה שאין זה מעשי להוכיח את הנזק שנגרם לכל אחד מחברי הקבוצה, ומקל וחומר את הקשר הסיבתי בין אותו נזק לבין התנהלות המזיק, ניתן להעניק סעדים לטובת הציבור, כאמור בסעיף 20(ג) לחוק תובענות ייצוגיות. זאת ועוד, כי שצוין בעניין תנובה, ייתכן כי ניתן לקיים את הדרישה לקשר סיבתי בתובענה ייצוגית, גם על דרך קביעת "קשר סיבתי קבוצתי". נראה, אפוא, כי הדרישה לקיומו של קשר סיבתי בין ההטעיה לבין הנזק איננה מכשילה את הבקשה."

91. גם פסיקה זו אושרה על ידי בית המשפט העליון (רע"א 3425/16 לעיל) שדחה את הטענה שלא היה מוצדק לאשר את התובענה כיייצוגית בשל סוגיית ההסתמכות הקבוצתית/האפשרות להוכיח הנזק שנגרם לכל אחד מחברי הקבוצה:

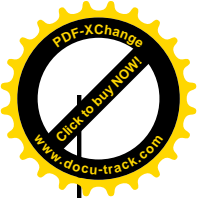
"לבסוף יש לדחות את טענת המבקשת לפיה לא היה מקום להתיר למשיב לנהל נגדה תובענה ייצוגית מן הטעם שלא ניתן להכריע בה לטובת הקבוצה מבלי לקיים בירור פרטני בנוגע לזכאותו של כל אחד מחבריה לפיצוי. אמנם, ישנם מקרים שבהם לא ניתן יהיה לאשר תובענה ייצוגית בשל קיומה של שונות גדולה בין חברי הקבוצה המיוצגת המחייבת בירור פרטני בנוגע לזכאותו של כל אחד מהם לסעד המבוקש בתובענה. ואולם, הלכה היא כי בית המשפט לא ידחה בקשה לאישור תובענה ייצוגית בשל קיומה של שונות בין חברי הקבוצה בהקשר זה אלא במקרים שבהם ברור כבר בשלב בקשת האישור כי לא ניתן להתגבר על הקשיים שמעוררת שונות זו באמצעות הכלים שמעמיד סעיף 20 לחוק תובענות ייצוגיות או פתרונות אחרים שנדונו בפסיקה (ראו: ע"א 6887/03 רזניק נ' ניר שיתופי אגודה ארצית שיתופית להתיישבות, [פורסם בנבו] בפסקה 27 (20.7.2010); וע"א 7141/13 קונקטיב גרופ בע"מ נ' דבוש, [פורסם בנבו] בפסקאות 3-6 לחוות דעתה של השופטת ד' ברק-ארז ופסקה א' לחוות דעתו של השופט י'

דנציגר (5.11.2015)). כפי שציין בית המשפט קמא, אף שבמקרה דנן ייתכן קושי להוכיח את זכאותו של כל אחד מחברי הקבוצה לפיצוי, אין לומר כבר בשלב זה כי לא ניתן להתגבר עליו באמצעות אחד ההסדרים הייעודיים שפותחו לשם כך בחקיקה ובפסיקה ולפיכך, השונות הקיימת בין חברי הקבוצה במקרה דנן אינה עילה לדחייתה של בקשת האישור."

92. בת"צ (מחוזי מרכז) 20933-01-14 בת שבע פילו נ' הום סקינוביישנס בע"מ (פורסם בנבו, 20.11.2017), סיכס כבוד השופט פרופסור עופר גרוסקופף, את הדברים באופן הבא:

"עמדת הפסיקה ביחס לאפשרות התביעה בגין הטעיה צרכנית בהליכי תובענה ייצוגית עברה שינוי במהלך השנים. אכן בתחילת דרכו של חוק תובענות ייצוגיות הציבה הפסיקה מכשולים בדרכם של המבקשים לנהל הליך בעילה של הטעיה צרכנית, הן לעניין הוכחת הקשר הסיבתי בין המצג המטעה לבין מצב ההכרה של כל אחד מחברי הקבוצה והנזק לו הוא טוען, והן לעניין הדרישה להומוגניות של חברי הקבוצה. ואולם בשנים האחרונות ניכרת מגמה של ריכוך דרישות אלו, תוך הכרה בכך שאין בהן, כשלעצמן, כדי להצדיק דחיית בקשת אישור, כאשר מוכחת הטעיה שיטתית של קבוצה גדולה של צרכנים. העמדה העדכנית, מוצאת את ביטויה בדבריה הבאים של השופטת (כתוארה אז) אסתר חיות: יש לדחות את טענת המבקשת לפיה לא היה מקום להתיר למשיב לנהל נגדה תובענה ייצוגית מן הטעם שלא ניתן להכריע בה לטובת הקבוצה מבלי לקיים בירור פרטני בנוגע לזכאותו של כל אחד מחבריה לפיצוי. אמנם, ישנם מקרים שבהם לא ניתן יהיה לאשר תובענה ייצוגית בשל קיומה של שונות גדולה בין חברי הקבוצה המיוצגת המחייבת בירור פרטני בנוגע לזכאותו של כל אחד מהם לסעד המבוקש בתובענה. ואולם, הלכה היא כי בית המשפט לא יידחה בקשה לאישור תובענה ייצוגית בשל קיומה של שונות בין חברי הקבוצה בהקשר זה אלא במקרים שבהם ברור כבר בשלב בקשת האישור כי לא ניתן להתגבר על הקשיים שמעוררת שונות זו באמצעות הכלים שמעמיד סעיף 20 לחוק תובענות ייצוגיות או פתרונות אחרים שנדונו בפסיקה. (רע"א 3425/16 אל על נתיבי אוויר לישראל בע"מ נ' ברנד, [פורסם בנבו] פסקה 16 (ניתן ב- 11.7.2016)). לדברים דומים ראו רע"א 2047/17 אגד אגודה שיתופית לתחבורה בישראל בע"מ נ' נאור, [פורסם בנבו] פסקה 6 (ניתן ב- 27.6.2017); רע"א 3418/16 המועצה להסדר הימורים בספורט נ' אבידן, [פורסם בנבו] פסקה 21 (ניתן

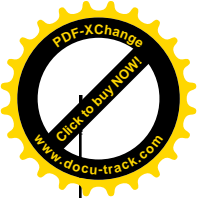
ב- (1.9.2016); רע"א 4114/17 כמיפל בע"מ נ' זוהר [פורסם בנבו] (ניתן ב- 2.11.2017). ויובהר, כל פסקי הדין שנזכרו לעיל דנו בטענה להטעיה צרכנית, בנסיבות המעלות בדיוק את אותן טענות לכאוריות הנטענות כאן לעניין השוני בין חברי הקבוצה, והקושי שהדבר מעורר לפסוק סעד ללא בירור פרטני".

93. וכדברי בית המשפט העליון מימים אלה ממש:

"ועתה לטענתה של קידום שלפיה לא הוכחו התקיימותם של יסודות הנזק והקשר הסיבתי כתוצאה מן ההטעיה. בעניין זה יבואר כי הנזק שגרמה לכאורה קידום ללקוחותיה גלום בהפרש שבין שיעור הריבית או עלותו הממשית של האשראי כפי שנקבעו בחוזה הלוואה, לבין אלה שבהם נשאו חברי הקבוצה בפועל. עם זאת, בדומה למקרים רבים שבהם נטען להטעיה צרכנית במסגרת של הליך ייצוגי, מטבע הדברים מתעורר קושי להוכיח ביחס לכל אחד מחברי הקבוצה את יסוד הקשר הסיבתי, קרי: כי אמנם הסתמך על המצג המטעה בנוגע לריבית ולעלות הממשית של האשראי ובשל כך נמנע מליטול הלוואה אחרת. ב-רע"א 3608/18 יפאורה תבורי בע"מ נ' שוקרון [פורסם בנבו] (1.7.2019) הזדמן לי לפרט את השאלות המתעוררות בכל הנוגע לאופן ההוכחה של יסוד הקשר הסיבתי בתובענות ייצוגיות צרכניות, שאלות שחלקן אף מוקשות; ואולם גם במקרה דנן, בדומה למקרה שם, יש להותיר שאלות אלה לעת מצוא. מטבע הדברים יש יסוד סביר להניח כי קיימים לקוחות שהסתמכו על נתוני הריבית והעלות הממשית של האשראי כפי שהוצגו על ידי קידום, וכתוצאה מכך נגרם להם נזק; ובשלב אישור התובענה כייצוגית ניתן להסתפק בזאת, ולהותיר את בירור גודלה של הקבוצה לשלב הדיון בתובענה עצמה (ראו גם: רע"א 4486/18 JAMES RICHARDSON PROPRIETRY LTD נ' כהן, [פורסם בנבו] בפסקה 20 (1.7.2019))

רע"א 7146/18 קידום ד.ש. (השקעות ופיננסים 1992) בע"מ נ' ששון ששון (פורסם בנבו, 22.10.2019)

94. כל הדברים דלעיל מקבלים משנה תוקף מקום בו עילת ההטעיה הינה "התנהגותית" ולא "תוצאתית", כך שלצורך הקביעה כי קיימת עילת תביעה, אין צורך להוכיח נזק וממילא גם לא הסתמכות:

"לאחר שעיינו בפסק הדין ובטיעוני הצדדים, סברנו כי קיימת עילת תביעה לכאורה למערערת – למצער הטעיה לפי חוק הגנת הצרכן, כאשר איסור ההטעיה שבחוק משתרע גם על כל דבר העלול להטעות, אף אם לא התקיימה הטעיה בפועל. לפיכך, פסק הדין יבוטל והדיון יוחזר לבית המשפט המחוזי, על מנת שיבחן אם מתקיימים שאר התנאים לאישור התביעה כייצוגית."

עא 7103/15 שושנה חיה הרי נ' טלקאר חברה בע"מ "Kia Motors"

וראו עוד:

"ככל שיקבע בתום ההליך כי המצג שיצרה המשיבה, לפיו מוצריה מאפשרים הסרה מלאה (או כמעט מלאה) של שיער לצמיתות, הוא מצג מטעה, הרי שהדבר יהווה הטעיה צרכנית כלפי כל ציבור הלקוחות (פרסומי המשיבה עלולים היו להטעות כל אחד מצרכני המשיבה. ראו סעיף 2(א) לחוק הגנת הצרכן).

ת"צ (מחוזי מרכז) 20933-01-14 בת שבע פילו נ' הום סקינוביישנס בע"מ (פורסם בנבו, 20.11.2017)

95. לפיכך, חיות וקיים "פער" בין המובן מהפוליסה וכתבי השירות לבין הכיסויים הקיימים (לשיטת המשיבה), על אחת כמה וכמה שעסקינן בפערים שמקורם בהפרות הדין וחוזרי המפקחת - הרי שיש לאנוף על המבטחת את מצגיה ואין לאפשר לה להתנער מהם:

"עם כל הכבוד עלי לחלוק כאן על השופטת המלומדת. ודאי, הרשות בידי החברה שלא לקבל את ההצעה במלואה, אך ההגינות האלמנטרית דורשת - בפרט כשמדובר כאן בחוזה "UBERRIMAE FIDEI" - לגלות עיני המציע ולהסביר לו את ההבדל בין מה שביקש מהחברה ומה שזו קיבלה. אם יש צורך באסמכתה, הרי לך הוראתו המפורשת של סעיף 12 (א) לחוק החוזים (חלק כללי), תשל"ג-1973. גם השופטת סברה שיתכן שהתנהגות החברה נותנת עילה לתביעת נזיקין, אך לדעתי אין צורך להפנות את המבוטח לדרך זו. הוא בא על תיקונו בכך שנפרש את החוזה כפי שהוא, כצרכן "ואיש קטן", רשאי היה להבינו. המבוטחים ביקשו ביטוח והם קיבלו ביטוח שהיה להם יסוד להאמין שהא תואם את המבוקש. בל נשכח שהמדובר כאן בחוזה שדוגמתו נעשה לאלפים ורבבות בין מבטחים וציבור המבוטחים. משא-ומתן כזה צריך להיות פשוט, גלוי-

לב ושווה לכל נפש. כאן רואה אני חברה לביטוח מול מבטוח אשר - כך קבעה השופטת -
אין בו רכב."

ע"א 846/76 יהודית עטיה נ' "אררט" חברה לביטוח בע"מ, לא(2) 780 (1977)

כך ראו:

"ועל הלכה זו חזר השופט ויתקון בפרשה אחרת (ראה ע"א 13/76, 301[24], בעמ' 609). אכן, "עקרון גילוי הלב איננו עיקרון חד צדדי, והוא מחייב גם את המבטח שאינו רשאי, לדוגמא, להנפיק ביטוח שלא בהתאם לתנאי ההצעה" (ששון, בספרו הנ"ל, דיני ביטוח, בעמ' 44). על רקע גישה זו נפסק, כי "הוראותיו של חוק החוזים (חלק כללי) הן דו-צדדיות, והן דורשות תום-לב במשא ומתן לקראת כריתת חוזה (סעיף 12), הימנעות מהטעיה, כפי שהיא מוגדרת בסעיף 15, ותום-לב בביצוע החוזה (סעיף 39) משני הצדדים; וחברת הביטוח אינה יכולה לנהוג בדרך של ימין מקרבת, קרי כורתת חוזה וגובה פרמיה, ושמאל דוחה, קרי, כוללת בפוליסה תנאים המרוקנים אותה מראש מתוכנה וממטרתה הגלויה" (ע"א 188/84)

ע"א 420/83 חליל אבן סקייק אשור נ' "מגדל" חברה לביטוח בע"מ, מד(2) 627 (1990)

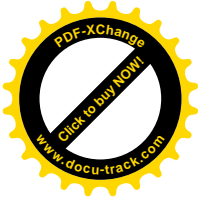
96. והמלומד אליאס מסכם ההלכה הרווחת גם בעניין זה:

"הגישה השלישית, שניתן לתארה כגישת הביניים, היא הגישה הנהוגה בישראל. הפרת חובת הגילוי היזום של המבטח הישראלי נבחנתם אמנם במישור החוזי, אולם התרופות של המבטוח אינן מוגבלות לסעד הביטול. הפרת חובת הגילוי בידי המבטח עשויה להקנות למבטוח כל סעד חוזי מוכר, ובכלל זה, אכיפה או פיצויים."

אליאס, שם, עמ' 324-325.

97. ועוד: בהטעייתה את מבטוחיה תוך הפרת חוק הפיקוח, ביצע המשיבה גם עוולה של הפרת חובה חקוקה. גם בהקשר זה כל יסודות העוולה כפי שהותוו בפסיקה מתקיימים בדן:

א. אי קיום חובה על פי חיקוק: המשיבה הציגה בפני המבטוחים מצג מטעה.

ב. החובה החקוקה נועדה לטובת/הגנת הנפגע: מטרת החוק הינה לאפשר למבוטחים להבין את מהות הביטוח שרכשו וממילא "להגן" עליהם מפני התקשרות בחוזה ביטוח שאינו עולה בקנה אחד עם ציפיותיהם והבנתם.

ג. הנזק הוא מהסוג אליו התכוון החיקוק: מטרת הדין הינה למנוע גרימת נזק שהינו תוצאה של הטעיית המבוטחים. המבוטחים נאלצים לשלם סכומי כסף שהוטעו לסבור כי לא ישלמו אותם.

ד. הנזק נובע מהפרת החובה החקוקה: כתוצאה מההטעיה נגרמים למבוטחים נזקים בדמות הסכומים שאותם עליהם לשלם מכיסם בקרות מקרה הביטוח.

ניהול משא ומתן בחוסר תום לב על פי סעיף 12 לחוק החוזים:

98. סעיף 12 לחוק החוזים (חלק כללי), תשל"ג-1973, מטיל חובה על צדדים לנהוג בדרך מקובלת ובתום לב במהלך המשא ומתן לקראת כריתת ההסכם. בכך שהמשיבה לא הבהירה במפורש כי הכיסויים מוגבלים לעבודות רובה, היא הפרה את חובת תום הלב החלה עליה בניהול משא ומתן.

"הפרת החובה לנהוג בדרך מקובלת ובתום-לב יכולה ללבוש צורתו של מחדל או של אי-גילוי עובדות, כאשר על-פי הנסיבות היה מקום לצפות לכך שהאדם, המנהל משא ומתן, יגלה אותן לצד השני. הגילוי המתחייב מסעיף 12 אינו דווקא גילוי כתוצאה משאלותיו של הצד השני. אלא יש נסיבות, בהן מתחייבת מסירת פרטים יזומה של מידע, שהוא חיוני למי שנמצא במשא ומתן לקראת כריתת חוזה. כך נאמר בע"א 494/74 [9], בעמ' 144, מפי חברי הנכבד, השופט בייסקי:"

ד"נ 7/81 פנידר, חברה להשקעות פתוח ובנין בע"מ נ' דוד קסטרו, נבו.

רשלנות:

99. כל יסודותיה המצטברים של עוולת הרשלנות על פי סעיף 35 לפקודת הנזיקין (נוסח חדש), מתקיימים:

א. חובת זהירות: למשיבה יש חובת זהירות מושגית וקונקרטית כלפי הרוכשים ממנה ביטוח.

ב. הפרת החובה: בכך שהמשיבה ניסחה את הפוליסה וכתבי השירות באופן כזה שבשום אופן לא ניתן להבין ממנו שהכיסויים מוגבלים לעבודות רובה בלבד ובכך שהמשיבה

לא ציינה את הסייגים שקיימים לשיטתה באופן ברור ומובלט, היא פעלה באופן בלתי סביר, בלשון המעטה.

ג. נזק: כתוצאה ממעשיה של המשיבה על המבוטחים לשאת בעצמם בנזקים שעל המשיבה היה לשאת בהם, וממילא נגרם להם נזק בסכומים אלה.

עשיית עושר ולא במשפט:

100. סירובה של המשיבה לשפות את מבוטחיה בנזקים שחובה עליה לשפותם, מביא להתעשרותה שלא כדין כאמור לחוק עשיית עושר ולא במשפט, התשל"ט-1979. לפיכך, בהתאם לחוק האמור, על המשיבה להשיב למבוטחים את סכומי התעשרותה.

101. אין לאפשר למשיבה להותיר בידיה סכומי כסף אותם עליה לשלם למבוטחיה, תוך ניסיון לסמוך על ניסוח קלוקל של כתיב השירות ו/או פרשנות בלתי אפשרית שלהם.

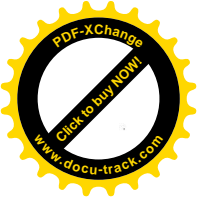
התביעה מעוררת שאלות מהותיות משותפות של משפט ועובדה:

102. סעיף 4 (א) וסעיף 8 (א) לחוק תובענות ייצוגיות קובעים, כי על מנת שבקשה לאישור תובענה ייצוגית תתקבל, יש להראות כי בין המבקש לבין הקבוצה המיוצגת קיימות שאלות מהותיות משותפות של עובדה ומשפט.

103. אין כל ספק כי גם תנאי זה מתקיים. עמדתה של המשיבה בקשר עם היקף הכיסויים/הסייג הקיימים, זהה לגבי כל המבוטחים. גם המסמכים הם אותם מסמכים. כך הפוליסה וכך כתיב השירות.

104. למעלה מן הצורך יוזכר, כי העמדה ולפיה הכיסוי מוגבל לעבודות רובה בלבד, הובאה על ידי המשיבה בכמה הזדמנויות ואופנים שונים: על ידי ב"כ המשיבה והמבקש בדיון בפני כבוד המפקחת (נספח ו') תוך שהוא מבהיר במפורש ש: "היועצת המשפטית התעקשה שהפוליסה כוללת רק תיקון על ידי רובה..", ובהמשך לכך גם על ידי המשנה למנהלת אגף התביעות במכתב המשיבה מיום 11.12.19 (נספח ט').

105. לפיכך, היות ומדובר בפרשנות ומדיניות מוצהרת של המשיבה, ממילא הוכחה גם קיומה של קבוצה, כדברי בית המשפט העליון אך לאחרונה:

בפסיקה מן העת האחרונה נערכה הבחנה בין "מדיניות מפרה" מצידו של הספק לבין "צבר טעויות נקודתיות" שביצע, תוך שהוברה כי מדיניות מפרה מבססת כשלעצמה קיומה של קבוצה:

"ניכר הפער שבין טענה על אודות מדיניות או אופן התנהלות שנוקט בה עוסק, שיש בה משום הפרת הדין, לבין טענה על כך שהוא מרבה לטעות, באופן נקודתי, ובכך מפר את הדין. טענה מן הסוג הראשון, אם היא מוכחת כדבעי, הריהי מבססת מיניה וביה קיומה של קבוצת נפגעים – הלא היא כל הצרכנים שכלפיהם הופעלה המדיניות האמורה." (ע"א 2112/17 גרסט נ' 013 נטוויז'ן בע"מ, פסקה 29 (2.9.2018)).

רע"א 3608/18 יפאורה תבורי בע"מ נ' שרונה בדמוחה שוקרון (פורסם בנבו, 01.07.2019)

106. ובדנן, השאלות המשותפות העיקריות לחברי הקבוצה הינן, בין היתר:

- א. מהי הפרשנות הנכונה של הפוליסה ושל כתבי השירות?
- ב. האם כיסויי נזקי המים והאיטום מוגבלים לעבודות רובה בלבד?
- ג. האם המשיבה הציגה את הסייג הנטען בהתאם לחובותיה על פי דין ועל פי חוזרי המפקחת?

קיימת אפשרות סבירה שהתובענה תוכרע לטובת חברי הקבוצה:

107. סעיף 8 א (1) לחוק תובענות ייצוגיות קובע, כי בקשה לאישור תובענה כייצוגית תתקבל באם ימצא בית המשפט הנכבד כי קיימת אפשרות סבירה כי התובענה תתקבל.

108. כמפורט לעיל, יש ביד המבקש עליות תביעה מוצדקות כנגד מדיניות קבועה ומוצהרת של המשיבה.

תובענה ייצוגית הינה הדרך היעילה וההוגנת להכרעה במחלוקת:

109. סעיף 8 א (2) לחוק תובענות ייצוגיות קובע, כי יש להראות לבית המשפט הנכבד כי תובענה ייצוגית הינה הדרך היעילה וההוגנת להכרעה במחלוקת.

110. עסקינן בקבוצה גדולה מאוד שזהותם אינה ידועה למבקש וממילא לא ניתן לאגד את חברי הקבוצה לשם הגשת תובענה רגילה, מה גם שקרוב לוודאי שחלק מחברי הקבוצה כלל אינם מודעים לזכויותיהם.

קיימת אפשרות סבירה שעניינם של כלל חברי הקבוצה ייוצג וינוהל

בדרך הולמת ובתום לב:

111. המבקש וב"כ נכונים להשקיע מזמנם וממרחם על מנת לנהל את ההליך בדרך הולמת ולטובת חברי הקבוצה.

112. קיימת חפיפה מוחלטת בין האינטרס של המבקש לבין האינטרס של כלל חברי הקבוצה, באופן שהצלחת המבקש בתובענה משמעותה הצלחת חברי הקבוצה.

113. אין כל ספק כי התובענה, המבוססת על מספר עילות, הוגשה בתום לב על ידי המבקש, לאחר שפנה אל המשיבה אך הושב ריקם.

הסעדים המבוקשים:

סעד כספי:

114. בהתאם לחשבונית שהונפקה למבקש עבור העבודות הדרושות, שילם המבקש סך של 33,603 ₪, ובכלל זה סך של 8,000 ₪ עבור עבודות האיטום. על פי הפוליסה הכיסוי לנזקי מים מוגבל ל- 10% מביטוח המבנה (850,000 ₪) וכיסוי האיטום מוגבל לסך של 8,000 ₪, כשמחירון לוי יצחק משמש אומדנה לקביעת הסכום.

115. לפיכך, נזקו האישי של המבקש עומד על סך של 33,603 ₪ ולחילופין הסך של 8,000 ₪.

יב' החשבונית עבור העבודות מצורפת כנספח יב'.

יג' חוות דעת מטעם אינפרטק לפיה הנזילות הופסקו מצורפת כנספח יג'.

יד' העמוד הרלוונטי מהמחירון כנספח יד'.

116. אין באפשרות המבקש לאמוד את הנזק שנגרם לכלל חברי הקבוצה, שכן אין בידי נתונים רלוונטיים ובכלל זה מספר חברי הקבוצה וסכום הנזק שנגרם לכל אחד מהם.

117. ברם, להערכתו של המבקש סכומם הכולל של נזקי חברי הקבוצה הינו בגבול סמכותו של בית משפט נכבד זה.

צו עשה:

118. בית המשפט הנכבד מתבקש להורות למשיבה לשפות את מבוטחיה בעלותם של הנזקים/לבצע עבודות ותיקונים שמקורם בדליפת מים ו/או איטום לקויי ללא הגבלה כלשהי, לבטח שלא רק עבודות רובה.

119. אשר על כן, לאור כל הנימוקים והטענות המפורטים לעיל יתבקש בית המשפט הנכבד להורות כדלקמן:

- א. לאשר את התובענה כייצוגית.
- ב. לאשר למבקש לנהל את התובענה כייצוגית.
- ג. להגדיר את הקבוצה שבשמה תנוהל התובענה כייצוגית כמפורט לעיל.
- ד. להורות על מתן הסעדים המבוקשים לעיל.
- ה. ליתן הוראות מתאימות בקשר עם אופן פרסום ההחלטה בדבר אישור התובענה כייצוגית וכן לחייב את המשיבה בהוצאות פרסום זה.
- ו. לחייב את המשיבה בתשלום הוצאות המבקש בגין הגשת התובענה דנן.
- ז. למנות רו"ח מטעם בית המשפט הנכבד, אשר יעריך ויקבע מהם הסכומים שאותם נמנעה המשיבה מלשלם למבוטחיה וימסור לבית המשפט הנכבד דו"ח המפרט סכומים אלה.
- ח. לאשר למבקש להגיש תחשיב נזק קבוצתי לאחר שתקבע הגדרת הקבוצה ויתקבלו מסקנות רוח"ח שימונה על ידי בית המשפט הנכבד.
- ט. לפסוק למבקש את גמולו בגין טרחתו בהגשת התובענה הייצוגית והוכחתה בשיעור יחסי לשווי הסעד ממנו ייהנו חברי הקבוצה.

י. לאשר לב"כ המבקש לנהל את התובענה כייצוגית בשם המבקש ובשם חברי הקבוצה ולפסוק לזכותו שכ"ט עו"ד בשיעור מסוים באחוזים כפי שיקבע בית המשפט הנכבד, משוויו של הסעד ממנו ייהנו חברי הקבוצה.

יא. לחייב את המשיבה בכל הוצאות המשפט של המבקש, אם תהיינה כאלו, לרבות אגרת בית משפט.

יב. ליתן למבקש ולחברי הקבוצה כל סעד נוסף אותו ימצא בית המשפט הנכבד כנכון וצודק בנסיבות העניין.

120. טענות המבקש הינן חלופיות, מצטברות או משלימות הכל בהתאם לנסיבות העניין וכפי הקשרו.

121. לבית המשפט הסמכות המקומית והעניינית לדון בתביעה זו.

122. יהא זה מן הדין ומן הצדק לקבל את הבקשה.

אסף כהן עו"ד
ב"כ המבקש